

๓๓๔๕๖ ๗
๘๙๑๒

บริษัฏญานิพนธ์ปีการศึกษา 2532

ภาควิชา วิศวกรรมเกษตร

คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง การอบพริกโดยเครื่องอบแบบชั้น

ผู้จัดทำ

1. นายราชัน เหลืองดาร์งกิจ

2. นายวิษณุ เลิศวิศาลศักดิ์

3. นางสาวพิสมัย สุขพงษ์

.....อาจารย์ที่ปรึกษา
(นายยงยุทธ พิชกมทร)

การอบพริกโดยเครื่องอบแบบชั้น

นายราชัน เหลืองคารงกิจ
 นายวิษณุ เลิศวิศาลศักดิ์
 นางสาวพิสมัย สุกพงษ์
 นายยงยุทธ พิชกมุทร อาจารย์ที่ปรึกษา
 ปีการศึกษา 2532

บทคัดย่อ

เครื่องอบแห้งแบบชั้น ซึ่งอาศัยหลักการของการอบแห้ง โดยทางอ้อม ด้วยการเผาความร้อนแบบธรรมชาติ ถูกพัฒนาขึ้นสำหรับอบแห้ง ,ผลิตผลทางการเกษตร เครื่องอบแห้งถูกออกแบบให้ทำงานง่าย และประหยัดโดยใช้วัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรเป็นตัวให้ความร้อน ความร้อนที่ได้จะถ่ายเทจากตัวเตา แผ่นกระจายความร้อน และปล่องควัน อากาศซึ่งเคลื่อนที่เข้าสู่เครื่องอบทางด้านล่างและ เคลื่อนออกทางช่องทางออกด้านบน อากาศร้อนนี้จะระเหยความชื้นออกจากผลผลิต

ในการทดสอบลักษณะของเครื่องอบแห้ง โดยการอบแห้งพริกสด และการใช้กะลามาพริ้วเป็นตัวให้ความร้อน ก่อนการอบต้องลวกตัวอย่างในน้ำร้อนที่อุณหภูมิประมาณ 90-100 °C เป็นเวลา 3 นาที อุณหภูมิที่ใช้ในการอบให้อยู่ในช่วง 50-70 °C และจะใช้เวลาในการอบแห้งประมาณ 12-8 ชั่วโมง ตามลำดับ จะสังเกตเห็นได้ว่า ตัวอย่างที่ได้หลังจากการอบแห้งแล้วจะมีสีสด และแห้ง ได้ดี

DRYING OF CHILLIE IN TRAY DRYER

Rachan Luengdumrongkit
 Visanu Lertvisansak
 Pissamai Sukpong
 Yongyuth Puechkamutr Advisor
 1989

Abstract

A tray dryer for agricultural products operating on the principle of indirect drying with natural convection was developed. It was economic knock down type utilizing agricultural waste as a source of heating. In operating, heat was transferred from the furnace spreaders and chimney to air which was moving into the dryer from its base. While flowing through the dryer, heated air was used to evaporate moisture from the product.

In characteristic tests of the dryer, fresh chillie was selected as drying sample by using coconut shell as heating source. Sample were soaked in hot water of temperature approximately 90 - 100 °C for 3 minutes prior to be dried. It was found that drying temperature ranging from 50 to 70 °C can be used with drying period of 12 to 8 hr, respectively. Dried sample were observed to be fresh in color and good in texture.

สารบัญ

หัวข้อเรื่อง	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 พริกและลักษณะของพริก	1
1.2 พันธุ์พริก	1
1.3 บัญชีการเก็บพริกสด และการนำเสียบของพริก	2
1.4 การตลาดของพริก	2
1.5 วัตถุประสงค์ในการสร้าง เครื่องอบพริก	3
บทที่ 2 ทฤษฎีและหลักการอบแห้ง	4
2.1 หลักการ	4
2.2 จุดประสงค์	4
2.3 พื้นฐานการอบแห้ง	4
2.4 การอบแห้งชั้นบาง	4
2.5 การเคลื่อนที่ของน้ำในวัสดุที่มีลักษณะรูพรุนในช่วง อัตราการอบแห้งลดลง	8
2.6 อัตราการอบแห้ง	8
2.7 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออัตราการอบแห้ง	9
2.8 การลวกน้ำร้อนของพริกก่อนการอบแห้ง	10
2.9 ข้อมูลของการอบแห้งพริกทางภาคเหนือ	10
บทที่ 3 การคำนวณและการสร้าง เครื่อง	11
3.1 การคำนวณหาปริมาณความชื้น	11
3.2 ส่วนประกอบของ เครื่องอบพริก	11
3.3 การประกอบเครื่องอบพริก	13
3.4 หลักการทำงานของ เครื่องอบพริก	20

บทที่ 4	การทดลองและผลการทดลอง	21
4.1	การทดลองในห้องปฏิบัติการ	21
4.2	การหาความชื้นของพริก	21
4.3	การทดลองหาอัตราการอบแห้ง	22
4.4	ผลการทดลองในห้องปฏิบัติการ	22
4.5	การศึกษาความสัมพันธ์และอิทธิพลของตัวแปรที่มีต่อ การอบแห้งพริกในบ่อบนปฏิบัติการ	23
4.6	การทดลองในเครื่องอบพริก	27
4.7	ผลการทดลองในเครื่องอบพริก	30
4.8	การศึกษาความสัมพันธ์และอิทธิพลของตัวแปรที่มี ต่อการอบแห้งในเครื่องอบพริก	31
4.9	แนวทางในการพัฒนาเครื่องอบแห้งพริก สามารถทำได้ดังนี้	38
บทที่ 5	สรุปวิจารณ์ผลการทดลอง	39
ภาคผนวก		40
กิตติกรรมประกาศ		57
เอกสารอ้างอิง		58

สารบัญรูปภาพ

รูปภาพ	หน้า
รูปที่ 2.1 กราฟอบแห้งที่แสดงการลดลงของน้ำในระหว่างการอบแห้ง	6
รูปที่ 3.1 แสดงส่วนประกอบต่าง ๆ ของเครื่องอบพริก	14
รูปที่ 3.2 แสดงส่วนประกอบต่าง ๆ ของผนัง	15
รูปที่ 3.3 แสดงส่วนประกอบของประตู	16
รูปที่ 3.4 แสดงส่วนประกอบของเตา	17
รูปที่ 3.5 แสดงลักษณะของหลังคา	17
รูปที่ 3.6 แสดงลักษณะของปล่องควัน	18
รูปที่ 3.7 แผ่นกระจายความร้อน	18
รูปที่ 3.8 แสดงลักษณะของ โครงและชั้นวางพริก	19
รูปที่ 4.1 แสดงความสัมพันธ์ ระหว่างความชื้นเฉลี่ยกับเวลาในการอบในห้องปฏิบัติการ	24
รูปที่ 4.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง อัตราส่วนความชื้น กับเวลาในการอบในห้องปฏิบัติการ	25
รูปที่ 4.3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง อัตราการอบแห้ง กับอุณหภูมิในการอบในห้องปฏิบัติการ	26
รูปที่ 4.4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความชื้นสัมพัทธ์กับเวลาในการอบ	28
รูปที่ 4.5 แสดงความสัมพันธ์ของอุณหภูมิกับความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศในเครื่องอบพริก ครั้งที่ 1	32
รูปที่ 4.6 แสดงความสัมพันธ์ของอุณหภูมิกับความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศในเครื่องอบพริก ครั้งที่ 2	33
รูปที่ 4.7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความชื้นกับเวลาในเครื่องอบพริก ครั้งที่ 1	35
รูปที่ 4.8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความชื้นกับเวลาในเครื่องอบพริก ครั้งที่ 2	36

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.9	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความชื้นกับเวลาใน เครื่องอบพริก ครั้งที่ 3	37
รูปที่ ก.	แสดงความแตกต่างของสีพริกที่ลวกแล้ว (อันกลาง) กับพริก ที่ยังไม่ได้ลวก	51
รูปที่ ข.	แสดงการบรรจุพริกลงตะแกรงและการซังน้ำหนัก ก่อนนำเข้าเครื่องอบ	51
รูปที่ ค.	แสดงการวางตะแกรงลงบนชั้นเครื่องอบ	52
รูปที่ ง.	แสดงการลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำมาหาค่าความชื้น	53
รูปที่ จ.	แสดงการเผาไหม้ โดยใช้กะลามะพร้าวเป็นเชื้อเพลิง	54
รูปที่ ฉ.	แสดงผลผลิตที่ได้หลังจากการอบแห้ง	54
รูปที่ ช.	แสดงการใช้ซังข้าวโพดเป็นเชื้อเพลิงในการเผาไหม้ และเป็นลักษณะของการเผาไหม้ที่สมบูรณ์	55
รูปที่ ซ.	แสดงการใช้ซังข้าวโพดเป็นเชื้อเพลิงในการเผาไหม้ และเป็นลักษณะของการเผาไหม้ที่ไม่สมบูรณ์	55
รูปที่ ฅ.	แสดงลักษณะของเครื่องอบพริกในขณะทำงาน โดยใช้ เทอร์โมมิเตอร์เป็นตัววัดอุณหภูมิ	56

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
ตารางที่ 4.1	แสดงผลการทดลองในห้องปฏิบัติการที่อุณหภูมิต่าง ๆ	22
ตารางที่ 4.2	แสดงผลการทดลองในเครื่องอบพริก	30
ตารางที่ ก.	แสดงค่าความชื้นเฉลี่ย ความชื้นสัมพัทธ์ภายนอกและภายในกับเวลาที่อุณหภูมิในการอบ 50 °c ของการทดลองในห้องปฏิบัติการ	41
ตารางที่ ข.	แสดงค่าความชื้นเฉลี่ย ความชื้นสัมพัทธ์ภายนอกและภายในกับเวลาที่อุณหภูมิในการอบ 60 °c ของการทดลองในห้องปฏิบัติการ	42
ตารางที่ ค.	แสดงค่าความชื้นเฉลี่ย ความชื้นสัมพัทธ์ภายนอกและภายในกับเวลาที่อุณหภูมิในการอบ 70 °c ของการทดลองในห้องปฏิบัติการ	43
ตารางที่ ง.	แสดงค่าอัตราส่วนความชื้นกับเวลาในการอบที่อุณหภูมิ 50 ,60 และ 70 °c ของการทดลองในห้องปฏิบัติการ	44
ตารางที่ จ.	แสดงอุณหภูมิกับความชื้นสัมพัทธ์ในเครื่องอบพริกที่เวลาต่าง ๆ ของการอบครั้งที่ 1	45
ตารางที่ ฉ.	แสดงอุณหภูมิกับความชื้นสัมพัทธ์ในเครื่องอบพริกที่เวลาต่าง ๆ ของการอบครั้งที่ 2	46
ตารางที่ ช.	แสดงค่าความชื้นสัมพัทธ์ในและนอกเครื่องอบพริกในการอบครั้งที่ 3	47
ตารางที่ ซ.	แสดงค่าความชื้นของตัวอย่างแต่ละช่วงเวลาของเครื่องอบพริก ในการอบครั้งที่ 1	48

ตารางที่ ฅ.	แสดงค่าความชื้นของตัวอย่างแต่ละช่วง เวลาของ เครื่อง อบพริก ในการอบครั้งที่ 2	49
ตารางที่ ฆ.	แสดงค่าความชื้นของตัวอย่างแต่ละช่วง เวลาของ เครื่อง อบพริก ในการอบครั้งที่ 3	50

บทที่ 1

บทนำ

1.1 พริกและลักษณะของพริก

พริกเป็นพืชสวนครัวซึ่งใช้ประกอบอาหารทั่วไปของไทย เป็นเครื่องปรุงรสมีทั้งชนิดเผ็ดมาก เผ็ดน้อย ไปจนถึงไม่เผ็ดเลย นอกจากนี้ยังมีทั้งขนาดเล็กขนาดกลางและขนาดใหญ่อีกด้วย การแบ่งหมวดหมู่พริก นิยมใช้การแบ่งประเภทพริกตามลักษณะลำต้นซึ่งแบ่งเป็น 2 พวกคือ

1.1.1 พวกยืนต้น เป็นพริกที่มีอายุ 2 - 3 ปี ลักษณะต้นเป็นไม้กิ่งพุ่ม ผลพริกเป็นหมู่หรือกลุ่ม ขนาดผลเล็ก ลักษณะโคนผลใหญ่ แล้วเรียวเล็ก โห่ปลาย ปลายผลชี้ขึ้น ส่วนใหญ่จะมีผลสีแดง หรือเหลือง และค่อนข้างแข็ง เผ็ดมาก เช่น พริกขี้หนู

1.1.2 พวกต้นล้มลุก พริกที่มีอายุสั้น ผลเกิดเดี่ยว ๆ มีทั้งชนิดปลายชี้ขึ้น และปลายชี้ลง ขณะที่ผลยังอ่อนอยู่ มักมีสีเขียว หรือม่วง เวลาแก่มีสีแดงจัด เหลืองอมส้ม ม่วงหรือขาวนวล เช่น พริกยักษ์ พริกขี้ห้า

1.2 พันธุ์พริก

พริกแห้งที่มีขายตามท้องตลาดทั่วไป มีอยู่ 2 พันธุ์ คือ

1.2.1 พริกขี้หนู พันธุ์ของต้นเป็นพุ่มรูปตัววีสูงประมาณ 1 เมตร เพื่อเริ่มให้ผล (อายุ 60 วัน) พริกมีลักษณะปลายชี้ขึ้น และจะสูง 150 - 160 ซม. เมื่ออายุตั้งแต่ 5 เดือนขึ้นไป ทรงพุ่มกว้าง 80 ซม. มีกิ่งที่แตกจากโคนต้นมากประมาณ 3 - 5 กิ่งผลชี้ขึ้น ผลอ่อนสีเขียว ผลแก่สีแดงจัด ยาวมากประมาณ 3 - 5 ซม. โดยรุ่นแรก ๆ ผลจะยาวกว่ารุ่นหลัง ๆ โดยผลใหญ่เรียว โห่ปลาย ปลายผลค่อนข้างอ้วนปานกลาง รสชาติเผ็ดจัดทั้งผลสดและผลแห้ง

พริกขี้หนูจะเริ่มเก็บเกี่ยวได้ เมื่ออายุได้ประมาณ 90 วัน การเก็บพริกแต่ละรุ่นห่างกัน 15 วัน จะเก็บเฉพาะพริกที่มีสีแดงจัด เพื่อนำไปหาเป็นพริกแห้ง เมื่อหาเป็นพริกแห้งจะมีสีแดงเข้มเป็นมัน เขียวสดตรงไม่บวมขึ้น ทำให้เสียราคา พริกสด 1 กิโลกรัม มีประมาณ 1,200 ผล เมื่อดอกแห้ง จะได้พริกแห้งประมาณ 0.36 กิโลกรัม ผล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลิตประมาณ 300 กิโลกรัม/ไร่

1.2.2 พริกชี้ฟ้า สามารถปลูกได้ในดินแทบทุกชนิด โดยมีค่า pH ประมาณ 6.0 - 6.8 หรือเป็นกรดเล็กน้อย สามารถปลูกได้ตลอดปี

อายุการเก็บเกี่ยวของพริกชี้ฟ้าประมาณ 70 - 95 วันขึ้นไป หลังจากย้ายปลูก ผลผลิตในระยะแรกจะน้อย แต่จะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ และจะลดลงอีกครั้งเมื่อต้นเริ่มแก่ การเก็บควรเก็บทุก ๆ 7 วัน พริกชี้ฟ้า จะให้ผลผลิต 6 - 7 เดือน หรืออาจจะเป็นปีจนกว่าต้นจะตายไป ให้ผลผลิตประมาณ 250 กิโลกรัม/ไร่

1.3 ปัญหาการเก็บพริกสดและการเน่าเสียของพริก

ปัญหาการเก็บพริกสด จากการสำรวจพบว่าในการเก็บพริกสดนั้นใช้มือเก็บทำให้เข้า ขาดแคลนแรงงานในการเก็บ และค่าจ้างเก็บ

ปัญหาการเน่าเสียของพริก จะเกิดขึ้นเนื่องจากความชื้นที่มีอยู่ในพริกนั้นสูง โดยเฉพาะในฤดูฝน จะเกิดการเน่าเสียได้ง่าย เพราะฉะนั้นจึงต้องทำการลดความชื้นลงเพื่อรักษาผลผลิตให้อยู่ในสภาพที่สามารถเก็บรักษาได้นาน และยังสามารถเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรอีกด้วย

1.4 การตลาดของพริก

ราคาของพริกสดที่ ตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี เมื่อวันที่ 23 มกราคม 2533 ราคา กิโลกรัมละ 3.50 บาท (จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับประจำวัน ที่ 22 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2533) ถ้าขายแบบออกกิโลกรัมละ 1 บาท จะเหลือราคา กิโลกรัมละ 2.5 บาท พริกต้นหนึ่ง หรือหลุมหนึ่งลงทุน 6 - 7 บาท ก็เท่ากับว่าเกษตรกรขาดทุนต้นละ 2 - 4 บาท เพราะพริกต้นหนึ่งจะให้ผลผลิตตลอดฤดูกาลประมาณ 1 - 2 กิโลกรัม และราคาพริกสดนี้มีแนวโน้มจะลดลงอีก เนื่องจากปริมาณพริกล้นตลาด

จากปัญหาพริกสดราคาตกต่ำ ทำให้เกษตรกรขาดทุนนี้เกษตรกร จึงนำพริกมาตากแห้ง เพื่อแก้ปัญหาพริกล้นตลาด

การสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับพริก ที่อำเภอขามสะแกแสง และอำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา เมื่อวันที่ 23 - 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2532 เกษตรกรขายพริกสดได้ราคา กิโลกรัม 6 - 7 บาท ถ้าเกษตรกรนำพริกไปตากแห้งขาย จะสามารถขายพริกแห้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้ในราคากิโลกรัมละ 25 - 30 บาท เกษตรกรของทั้งสองอำเภอ จึงนิยมนำพริกสดมา
ทำเป็นพริกแห้ง เพราะทำให้ขายพริกได้ราคาดีขึ้น

สรุปได้ว่า เกษตรกรที่ จังหวัดอุบลราชธานีจะทำพริกสดเป็นพริกแห้ง เพื่อแก้
ปัญหาพริกล้นตลาด ส่วนเกษตรกรที่ จังหวัดนครราชสีมา จะทำเป็นพริกแห้ง เพื่อให้พริก
ขายได้ราคาดีขึ้น ส่วนวิธีที่เกษตรกรใช้ในการทำให้พริกแห้งนั้น คือ การตากกลางแจ้ง และใช้
เครื่องอบพลังงานแสงอาทิตย์ ซึ่งแต่ละวิธีจะสามารถ ทำให้พริกนั้นแห้ง ต้องใช้เวลาไม่ต่ำ
กว่า 5 วัน วิธีการตากกลางแจ้ง จะเกิดปัญหาการนำเสียนั้น เนื่องจากถูกฝน ต้องคอยระวังสัตว์
ไม่ให้ไปคุ้ยเขี่ย หรือจิกกินพริกที่ตากไว้ ส่วนวิธีการอบด้วยพลังงานแสงอาทิตย์ จะมีปัญหา
การเกิดเชื้อราของพริก เนื่องจากพริกที่วางทับกันมาก ๆ มีความชื้นสูงจะทำให้พริกเกิด
เชื้อรามาก ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนี้ ถูกหยิบยกขึ้นมาพิจารณา เพื่อหาแนวทางในการแก้ไข
เครื่องอบพริกนี้จึงถูกสร้างขึ้นมา โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อช่วยขจัดปัญหาดัง
กล่าว โดยสามารถอบพริกให้แห้ง ได้ภายใน 1 วัน ด้วยเชื้อเพลิงที่หาได้ง่าย เป็นเศษวัสดุ
เหลือใช้ เช่น กะลามะพร้าว ชังข้าวโพด

1.5 วัตถุประสงค์ในการสร้างเครื่องอบพริก

1. เพื่อทดสอบความสามารถในการอบแห้งพริกของ เครื่องอบแห้ง
2. เพื่อหาปริมาณเชื้อเพลิงที่ใช้ในการอบแห้งพริก
3. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิ และ เวลาที่ใช้การอบแห้งพริก
4. เพื่อหาความสัมพันธ์ของค่าความชื้นสัมพัทธ์ ของอากาศภายนอก
และภายในเครื่องอบ
5. เพื่อศึกษาหาแนวทางแก้ไขและปรับปรุงส่วนต่าง ๆ ของ เครื่องอบ
แห้ง ให้สามารถอบพริกได้เหมาะสม

บทที่ 2

ทฤษฎีและหลักการอบแห้ง

2.1 หลักการของการอบแห้งอาหารทั่ว ๆ ไป จะอาศัยหลักการ คือ ถ้าในอาหารมีจำนวนปริมาณน้ำหรือความชื้นมาก ก็จะทำให้มีโอกาสเกิดการเน่าเสียของอาหาร หรือผลผลิตได้ง่าย เนื่องจากการทำลายของเชื้อจุลินทรีย์ต่าง ๆ

ดังนั้นการอบแห้งจึง เป็นการดึงเอาน้ำ หรือ จำนวนปริมาณความชื้นในผลผลิตนั้นออกให้เหลือในจำนวนที่พอเหมาะ ที่จะทำให้ผลิตภัณฑ์นั้นสามารถเก็บรักษาได้นานตามความต้องการ (พศ. สมบัติ ขอทวีวัฒนา , 2529)

2.2 จุดประสงค์ของการอบแห้ง คือ

2.2.1 เพื่อต้องการลดปริมาณน้ำในอาหาร เพื่อป้องกันการเน่าเสียของอาหารเนื่องจากเชื้อจุลินทรีย์ จากผลการศึกษาพบว่า ปริมาณความชื้นในอาหารที่จะป้องกันการเสื่อมเสียของอาหาร เนื่องจากเชื้อจุลินทรีย์ โดยทั่วไปควรจะดึงน้ำออกจนเหลือต่ำกว่าร้อยละ 10 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับชนิดของอาหารเป็นสำคัญ

2.2.2 เพื่อต้องการลดน้ำหนักของอาหารเพื่อสะดวกต่อการขนส่ง การบรรจุ และการดูแลรักษาสภาพของผลิตภัณฑ์ (พศ. สมบัติ ขอทวีวัฒนา , 2529)

2.3 พื้นฐานของกวนอบแห้ง

วัสดุที่มีโครงสร้างภายในรูพรุน โดยมากเรามักจะใช้อากาศเป็นตัวกลางในการอบแห้งวัสดุ โดยการหมุนวนอากาศไปที่ตัววัสดุ การถ่ายเทความร้อนจากอากาศ ไปยังวัสดุและการถ่ายเทมวลจากวัสดุไปยังอากาศจะเกิดขึ้นพร้อม ๆ กัน ความร้อนสัมผัสจากอากาศที่วัสดุได้รับส่วนใหญ่จะถูกใช้ในการทำให้น้ำจากวัสดุระเหย เมื่อวัสดุถูกทำให้แห้งในลักษณะของชั้นบาง ที่สภาวะอากาศคงที่อัตราการอบแห้งจะคงที่ ในช่วงระยะเวลาหนึ่งหลังจากนั้นจะลดลง ปริมาณความชื้นของวัสดุขณะที่อัตราการอบแห้ง เริ่มเปลี่ยนจากคงที่เป็นลดลง เรียกว่าปริมาณความชื้นวิกฤต ซึ่งค่าปริมาณความชื้นวิกฤต จะขึ้นอยู่กับชนิดของวัสดุ และสภาวะในการอบแห้ง อย่างไรก็ตามในการอบแห้งพริก ส่วนมากจะมีแต่ช่วงอัตรา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การอบแห้งลดลงเท่านั้น (ดร. สมชาติ โสภณภทร , 2528)

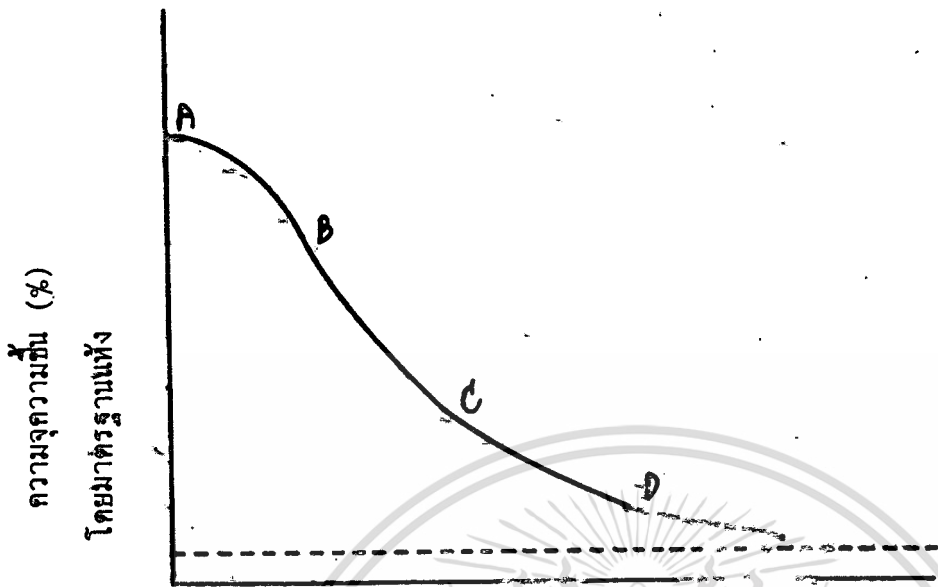
2.4 การอบแห้งชั้นบาง

ในการอบแห้งวัสดุที่มีโครงสร้างภายในเป็นรูพรุน เช่น พริก สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ช่วง คือ ช่วงอัตราการอบแห้งสูงที่ และช่วงอัตราการอบแห้งลดลง

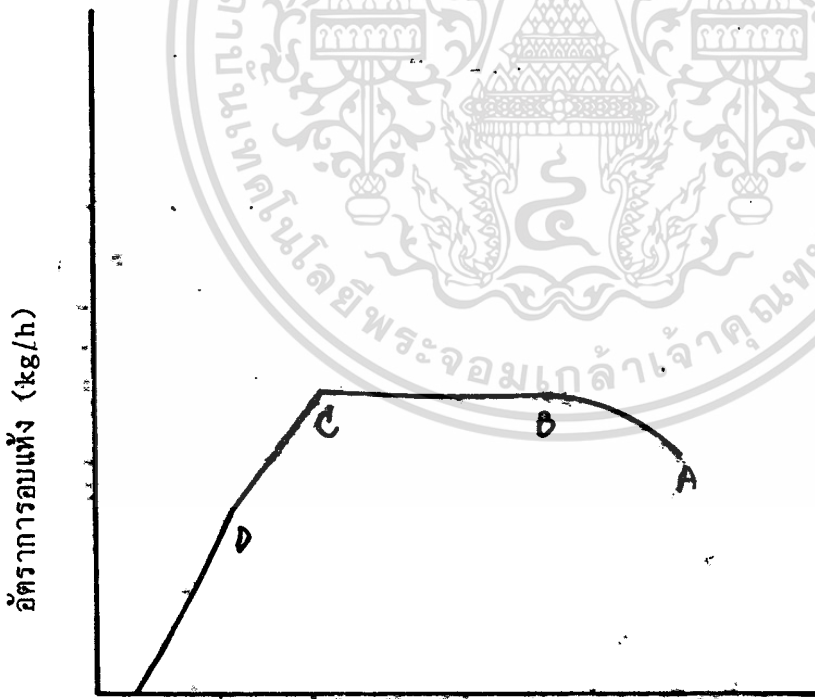
2.4.1 ช่วงอัตราการอบแห้งคงที่

ปริมาณความชื้นของวัสดุมีค่าสูงกว่าปริมาณความชื้นวิกฤติ ที่ผิวของวัสดุจะมีน้ำเกาะอยู่เป็นจำนวนมาก เมื่อน้ำระเหยจากผิววัสดุ ความร้อนสัมผัสจากอากาศ จะถ่ายเทไปยังวัสดุ และน้ำจะระเหยจากวัสดุ ไปยังอากาศ การถ่ายเทความร้อนและมวลจะเกิดขึ้นเฉพาะที่ผิวของพริกเท่านั้น ซึ่งอัตราการอบแห้งช่วงนี้จะเป็นลักษณะที่มีอัตราการอบแห้งคงที่

ตามรูปที่ 2.1 ในตอนแรกเป็นช่วงการให้ความร้อนเบื้องต้นแก่พริกคือในตอนแรกความชื้นจะระเหยออกจากวัสดุน้อย ความชื้นภายในวัสดุจึงค่อย ๆ ลดลงในตอนแรก (ช่วง A-B) ต่อมาความชื้นจะระเหยออกมาอย่างรวดเร็วและอัตราการอบแห้งช่วงนี้เกิดอย่างรวดเร็วนั่นเอง (พศ. สมบัติ ขอทวีวัฒนา , 2529)

ตัวอย่าง การอบแห้งสำหรับการอบแห้งคงที่, ความจุความชื้นเป็นฟังก์ชันของเวลา

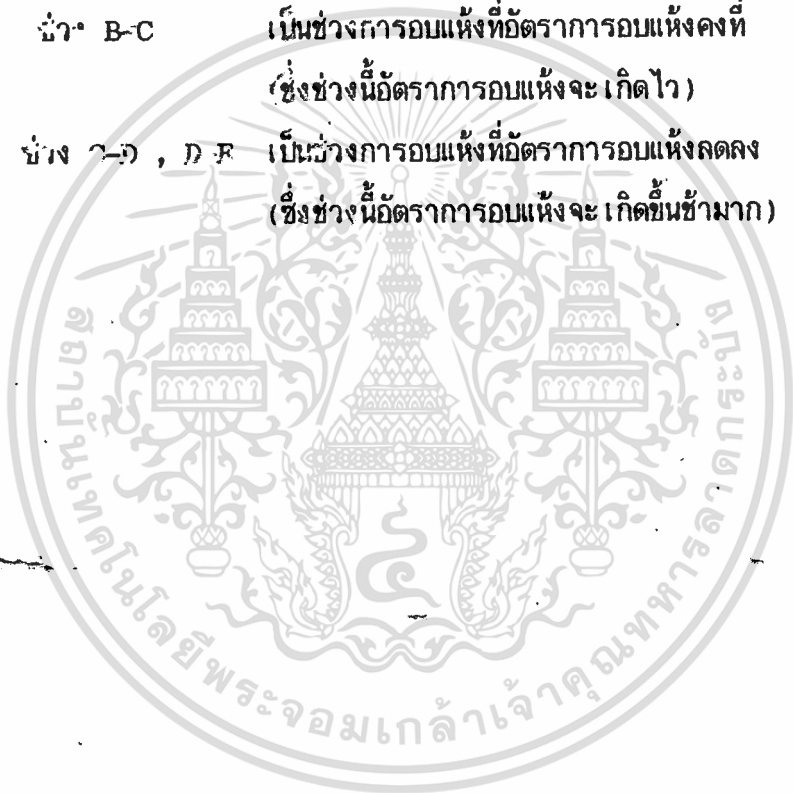
ตัวอย่าง อัตราการอบแห้งสำหรับสภาวะการอบแห้งคงที่, อัตราการอบแห้งเป็นฟังก์ชันของความจุความชื้น

รูปที่ 2.1 กราฟอบแห้งที่แสดงการลดลงของน้ำในระหว่างการอบแห้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพ 2-1

- ช่วง A-B เป็นช่วงการให้ความร้อนเบื้องต้นแก่วัสดุ
- ช่วง B-C เป็นช่วงการอบแห้งที่อัตราการอบแห้งคงที่
(ซึ่งช่วงนี้อัตราการอบแห้งจะเกิดไว)
- ช่วง C-D, D-F เป็นช่วงการอบแห้งที่อัตราการอบแห้งลดลง
(ซึ่งช่วงนี้อัตราการอบแห้งจะเกิดขึ้นช้ามาก)

2.4.2 ช่วงอัตราการอบแห้งลดลง

ปริมาณความชื้นของวัสดุมีค่าต่ำกว่าปริมาณความชื้นวิกฤต น้ำจะเคลื่อนที่จากภายในตัววัสดุ มาที่ผิวของวัสดุในลักษณะของ เหลวหรือไอน้ำ และน้ำที่ผิวจะระเหยไปยังอากาศ ฉะนั้นเป็นที่เข้าใจกันว่า การเคลื่อนที่ของน้ำในรูปของเหลวจะเกิดขึ้นในระยะแรกขณะที่วัสดุมีความชื้นสูง และเมื่อมีความชื้นลดต่ำลงมากแล้วน้ำอาจเคลื่อนที่ในรูปของไอน้ำ และ โมเลกุลของน้ำ การเคลื่อนที่ของน้ำจากภายในวัสดุ มายังผิวจะช้ากว่าการพาความร้อนจากผิวไปยังอากาศ เนื่องจากต้องเดินทางผ่านชั้นของวัสดุมายังผิวหน้า เพราะฉะนั้นอัตราการอบแห้งช่วงนี้จึงเกิดได้ช้ามาก (ดร.สมชาติ โสภนภรฤทธิ์ , 2528)

2.5 การเคลื่อนที่ของน้ำในวัสดุที่มีลักษณะรูพรุนในช่วงอัตราการอบแห้งลดลง

ซึ่งอาจเกิดขึ้นในแบบต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ (1) การเคลื่อนที่ของน้ำในรูปของของเหลว ซึ่งเป็นผลมาจากแรงดึงผิว (2) การเคลื่อนที่ของน้ำในรูปของของเหลว เนื่องจากความแตกต่างของความเข้มข้นของความชื้น (3) การเคลื่อนที่ของน้ำในรูปของของเหลว เนื่องจากการแพร่ของความชื้นบนผิวของรูพรุนเล็ก ๆ (4) การเคลื่อนที่ของน้ำในรูปของไอ เนื่องจากความแตกต่างของความเข้มข้น (5) การเคลื่อนที่ของน้ำในรูปของไอ เนื่องจากความแตกต่างของอุณหภูมิตั้งแต่ (6) การเคลื่อนที่ของน้ำในรูปของของเหลวและ ไอ เนื่องจากความแตกต่างของความดันรวม

แต่เป็นที่รู้กันทั่วไปว่า การเคลื่อนที่ของน้ำในวัสดุ โดยส่วนใหญ่อยู่ในรูปของของเหลว ซึ่งเป็นผลมาจากความแตกต่างของความเข้มข้นของความชื้น ซึ่งกรณีของการอบแห้งพริกก็จะเกิดในลักษณะนี้เช่นกันนั่นเอง (ดร.สมชาติ โสภนภรฤทธิ์ , 2528)

2.6 อัตราการอบแห้ง

จาก Simple logarithmic model (Hukill ,1974) ซึ่งเป็นสมการรูปแบบการทำให้แห้ง โดยการหาความร้อน แสดงให้เห็นดังในสมการที่ (4.1)

$$MR = \text{EXP}(-Kt) \dots \dots \dots (4.1)$$

- เมื่อ $MR =$ เป็นอัตราส่วนความชื้น
 $= (M - Me) / (Mo - Me)$
 $M =$ ความชื้นหลังการอบ , % (มาตรฐานเปียก)
 $Me =$ ความชื้นสมดุล , % (มาตรฐานเปียก)
 $Mo =$ ความชื้นก่อนการอบ , % (มาตรฐานเปียก)
 $K =$ อัตราการอบแห้ง , (1/นาที)
 $t =$ เวลาที่ใช้ในการอบ

ซึ่งเราจะได้อัตรา k ได้จากสมการการถดถอย จะสหสัมพันธ์

(. Regression and correlation)

2.7 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออัตราการอบแห้ง

ในการอบแห้งพริกนั้น การจะทำให้ได้แห้งเร็วหรือช้า นั้น จำเป็นต้อง ใช้ปัจจัยสำคัญหลายประการ ก็คือ

1. ลักษณะทางธรรมชาติของอาหาร คือ พริกที่มีลักษณะเป็นรูปท่อนมาก ๆ ก็จะทำให้อัตราการอบแห้งเร็ว และถ้ายังมีพื้นที่ผิวมาก การอบแห้งก็ยิ่งทำได้เร็วขึ้น
2. ขนาดและรูปร่างของพริก ส่วนใหญ่จะคำนึงถึงความหนา เนื่องจากอัตราการอบแห้ง จะเป็นสัดส่วนผกผันกับความหนาของพริก คือ ยิ่งความหนาของพริกหนาเท่าไร การอบแห้งก็จะ เกิดได้ช้าลงตามมันนั่นเอง เพราะฉะนั้นพริกเมล็ดเล็กจึงแห้งเร็วกว่าเมล็ดใหญ่
3. ปริมาณพริกและการจัดเรียง ถ้าใส่ปริมาณพริกเป็นจำนวนมากเกินไป เข้าไปเครื่องอบแห้ง จะทำให้การอบแห้งทำได้ไม่ทั่วถึง โดยเฉพาะบริเวณช่วงกลาง วน้ำจะระเหยออกได้ไม่ดี ความร้อนเข้าไปไม่ค่อยถึง และถ้ายังจัดเรียงพริกไม่ดีด้วยก็จะยิ่งทำให้อัตราการอบแห้ง เกิดช้ามาก
4. ปัจจัยทางด้านอุณหภูมิ และความชื้นสัมพัทธ์ เป็นส่วนสำคัญอีกส่วนหนึ่งที่มีผลต่ออัตราการอบแห้ง คือ ถ้าได้อุณหภูมิตามที่ต้องการ และมีความชื้นไม่สูง ก็จะทำให้การอบแห้ง เร็ว

5. การพัดพาของอากาศและความเร็วลม ก็จะช่วยทำให้อากาศสามารถถ่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เหตุนี้ยิ่งขึ้นทำให้เกิดการระเหยน้ำไปสู่อากาศได้ดี ก็จะส่งผลให้อัตราการอบแห้งเกิดเร็วขึ้น ฟริกก็จะแห้งเร็วขึ้น

6. ที่ความดันต่ำ ๆ ก็มีผลต่ออัตราการอบแห้งเช่นกัน คือจะทำให้อัตราการอบแห้งเร็วขึ้น (พศ. สมบัติ ขอทวีวัฒนา , 2529)

2.8 การลวกน้ำร้อนของฟริกก่อนการอบแห้งฟริก

เราจะลวกฟริกสดก่อนที่จะนำมาทำการอบแห้ง เพื่อทำลายเชื้อจุลินทรีย์ที่มีอยู่ในผลผลิต และป้องกันการเกิดสีน้ำตาล โดยฟริกที่จะลวกนั้น จะลวกเป็นระยะเวลา 3 นาที ซึ่งเป็นระยะเวลาที่เหมาะสมที่สุด และน้ำร้อนที่ใช้ลวกก็ควรมีอุณหภูมิประมาณ $90 - 100^{\circ}\text{C}$ ซึ่งฟริกที่ได้หลังจากการลวกนี้ จะเป็นฟริกที่เหมาะสมต่อการนำไปอบแห้งนั่นเอง (พศ. สมบัติ ขอทวีวัฒนา , 2529)

2.9 ข้อมูลของการอบแห้งฟริกทางภาคเหนือ

จากการสำรวจฟริกที่ปลูกทางภาคเหนือ มีอยู่ 2 ชนิด ฟริกเล็ก และฟริกใหญ่ โดยมีฟริกเล็กประมาณ 24,200 ตัน (ประมาณ 30 % ของผลผลิตทั้งประเทศ) และฟริกใหญ่ประมาณ 26,300 ตัน (ประมาณ 50 % ของผลผลิตทั้งประเทศ) โดยจังหวัดเชียงใหม่จะเป็นจังหวัดที่มีการปลูกฟริกมากที่สุดของทางภาคเหนือ ซึ่งมีผลผลิตฟริกเล็กประมาณ 8,900 ตัน และผลผลิตฟริกใหญ่ประมาณ 12,000 ตันต่อปี ซึ่งเกษตรกรนิยมจะนำฟริกสดเหล่านี้ไปตากหาฟริกแห้ง โดยใช้วิธีตากบนลาน ซึ่งเป็นวิธีเดียวกันกับของพ่อค้าคนกลางซึ่งจะใช้เวลาในการตากประมาณ 3-8 วัน ถ้าเป็นช่วงฤดูฝน พ่อค้าคนกลางจะนำฟริกไปอบแห้งในโรงอบแห้ง ซึ่งเป็นโรงเรือนขนาดเล็ก ๆ โดยใช้พื้นเป็นเชื้อเพลิงโดยใช้เวลาในการอบแห้งประมาณ 3 - 4 วัน และจะใช้อุณหภูมิประมาณ $50 - 60^{\circ}\text{C}$ ในการอบแห้งฟริก (ผอคุณ สิทธิพงศ์ , วิวัฒน์ คล่องพานิช , ประดิษฐ์ เทอดทูล และสาทิศ กาวนันท์ , 2530)

บทที่ 3

การคำนวณและการสร้างเครื่อง

3.1 การคำนวณหาปริมาณความชื้น

วิธีการคำนวณ

$$\begin{aligned} \text{ปริมาณความชื้น (\%)} &= W_m / W_t \times 100 \\ &= \frac{W_m}{W_m + W_{dm}} \times 100 \quad (\text{Wet basis}) \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{หรือ} \\ \text{เมื่อ} \end{aligned} \quad \begin{aligned} &= \frac{W_m}{W_m} \times 100 \quad (\text{dry basis}) \end{aligned}$$

$$W_m = \text{น้ำหนักของน้ำในวัสดุ}$$

$$W_t = \text{น้ำหนักของวัสดุทั้งหมด}$$

$$W_{dm} = \text{น้ำหนักของวัสดุแห้ง}$$

3.2 ส่วนประกอบของเครื่องอบพริก

เครื่องอบพริกนี้ สร้างขึ้นเพื่อใช้ประโยชน์ในการอบพริกของเกษตรกรรายย่อยที่มีผลผลิตไม่มากนัก อาศัยหลักการทางงานแม่ข่าย เพื่อลดต้นทุนการสร้างสามารถถอดประกอบได้ง่าย สะดวกต่อการขนย้าย เชื้อเพลิงที่ใช้ วัสดุที่เหลือใช้ เช่น ภาชนะหั่วซึ่งข้าวโพด ฯลฯ

ส่วนประกอบของเครื่อง

1. แผง (Panel)

ตัวเครื่องประกอบด้วยแผง 2 ด้าน ขนาด 101.6×243.8 เซนติเมตร ด้านในของพามีชั้นสำหรับตะแกรงใส่ฟริก จำนวน 34 ชั้น และมีพาด้านหนึ่งเจาะเป็นช่องสี่เหลี่ยมด้านล่าง ขนาด 20.32×21.5 เซนติเมตร สำหรับใส่เชื้อเพลิง พียงทั้งสองด้านบุไม้ดัดเพื่อกันการสูญเสียความร้อน (ดูรูปที่ 3.2)

2. ประตู (Door Panel)

เครื่องอบมีประตู 2 ด้าน ขนาดเท่ากับแผงทั้งสอง สามารถถอดเข้าออกได้ทั้งสองด้าน มีสลักยึดติดกับฝา และบุไม้ดัด เช่นเดียวกับแผง (ดูรูปที่ 3.3)

3. เตาเผาไหม้ (Turtle Box Furnace)

เตาเผาไหม้เชื้อเพลิง ทำจากเหล็ก เป็นรูปสี่เหลี่ยมทึบ ขนาด $81.5 \times 81.5 \times 59$ เซนติเมตร วางอยู่ด้านล่างของตัวเครื่องอบ โดยพียงด้านข้างด้านหนึ่งเจาะรูเป็นช่องสำหรับบ่อนเชื้อเพลิง ส่วนพียงด้านบน จะมีช่องสำหรับสวมปล่องเพื่อดูดควัน ออกจากตัวเครื่องอบ (ดูรูปที่ 3.4)

4. ปล่องควัน (Exhaust Tube)

ทำด้วยเหล็กแผ่น เป็นรูปสี่เหลี่ยม ขนาด 20.4×10.2 เซนติเมตร สูง 2.32 เซนติเมตร ช่วงบนวัดลงมาประมาณ 20 เซนติเมตร จะถูกบีบเข้าไประมาณ 3.5 เซนติเมตร สวมอยู่บนเตาเผาไหม้ (ดูรูปที่ 3.6)

5. หลังคา (Roof)

หลังคาทำด้วยเหล็กแผ่นเป็นรูปจั่ว ขนาด $103 \times 107.5 \times 33.79$ เซนติเมตร ด้านบนมีช่องเปิด 3 ช่อง โดยตรงกลางจะสวมกับปล่องควัน เป็นทางออกของควันไฟ และอากาศร้อนที่เผาไหม้ ส่วนอีก 2 ช่องด้านข้าง เป็นทางสำหรับให้อากาศร้อนขึ้น ที่ผ่านชั้นผลิตภัณ์ระบายออกไป (ดูรูปที่ 3.5)

6. โครงเหล็กยึด (Frame)

โครงเหล็กยึดทำด้วยเหล็กฉากขนาด 97.5×102.4 เซนติเมตร สำหรับยึดเครื่องอบแห่งนี้ให้มั่นคง (ดูรูปที่ 3.8)

7. แผ่นกระจายความร้อน (Heat Spreader)

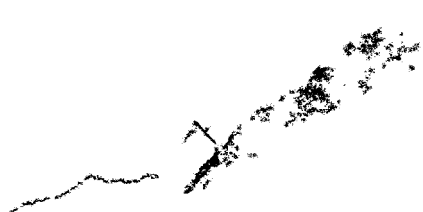
เป็นเหล็กแผ่นพับเป็นรูปตัวยู 2 แผ่น วางค้ำอยู่บนตัวเตาทั้งสอง ด้านขอบติดกับปล่องควัน ทำหน้าที่ช่วยกระจายความร้อน ให้สม่ำเสมอตลอดพื้นที่ของ เครื่องอบแห้ง ทั้งยังป้องกันไม่ให้ความร้อนด้านล่างของตัวเครื่องอบร้อนจัดเกินไป (ดูรูปที่ 3.7)

8. ชั้นวาง (Tray)

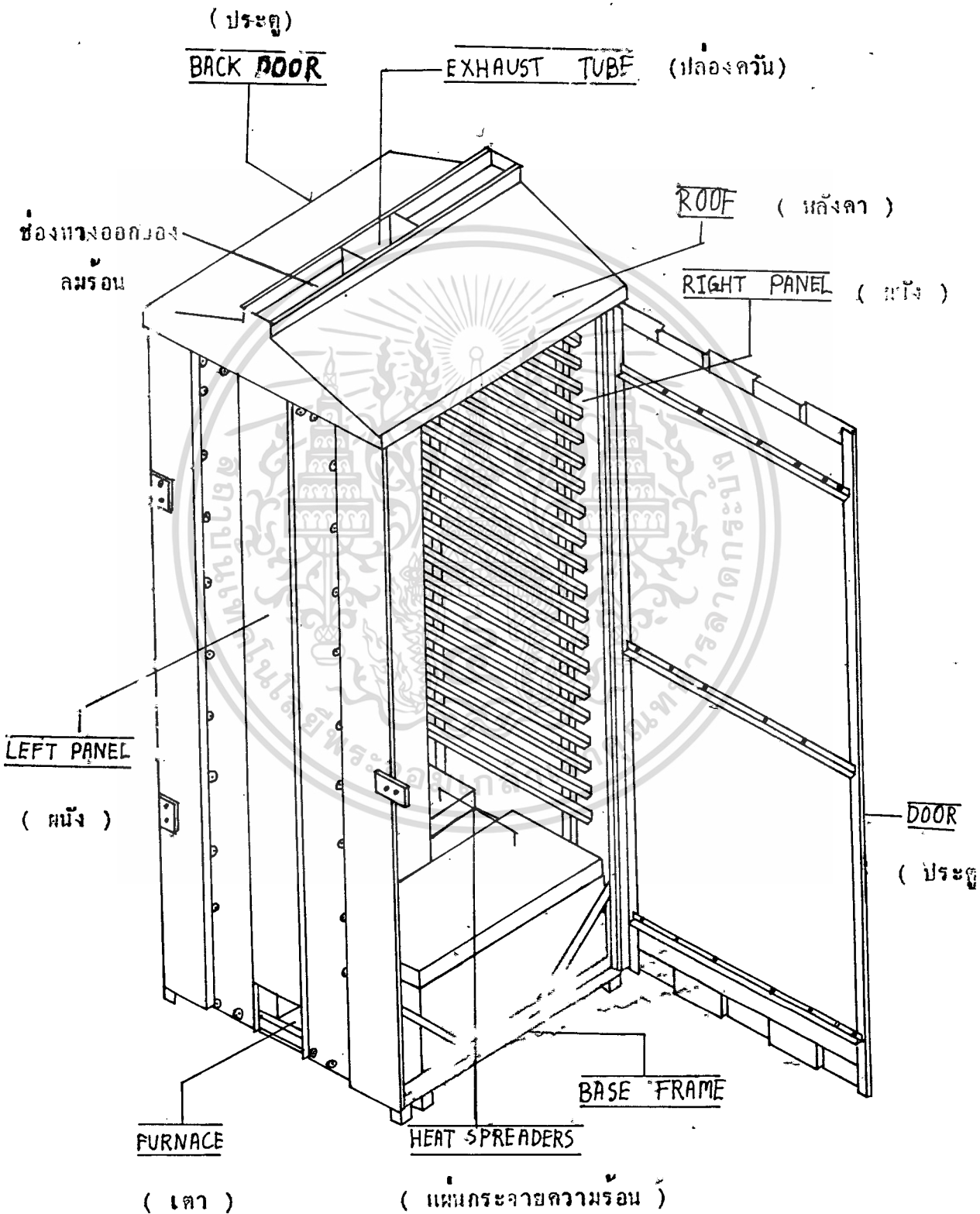
เป็นชั้นที่ทำด้วยเหล็กเป็นกรอบ ตรงกลางเป็นตะแกรงมุ้งลวด ซึ่งมี ขนาด 32.02 x 86.36 เซนติเมตร ใช้สำหรับวางพริก (ดูรูปที่ 3.8)

3.3 การประกอบเครื่องอบพริก

1. ประกอบพาทั้งสองด้านเข้ากับโครง โดยใช้ Cap Screw เป็นตัวยึดติดกับโครง
2. นำเตาเผาเข้า ไบวาง ไว้ตรงกลางของเครื่องอบ ให้ช่องที่ใช้บ้อนเชื้อเพลิง ระหว่างเตากับพาผนังตรงกัน
3. นำปล่องควันมาสวมเข้ากับเตาเผาด้านบน
4. นำหลังคามาสวมเข้าทางด้านบนของเครื่อง แล้วยึดหลังคากับพาผนังติดกันด้วย Cap Screw ให้แน่นทั้งสองด้าน
5. นำประตูทั้งสองมาใส่ โดยที่ประตูนั้นจะล็อกอยู่ ทำการสวมสลักประตูเข้ากับสลักที่ติดอยู่กับพาผนัง เข้าด้วยกัน
6. นำแผ่นกระจายความร้อน ไปวางบนหลังเตาทั้งสองข้าง

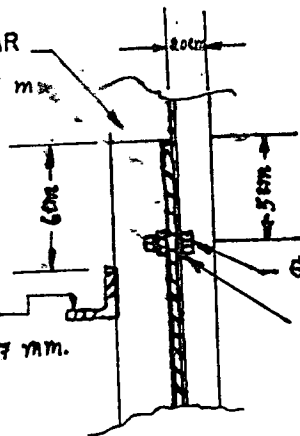
รูปที่ 3.1 แสดงส่วนประกอบต่าง ๆ ของเครื่องอบพริก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ANGLE BAR

31.75 x 31.75 mm

DETAIL "A"

BI SHEET (BLACK IRON)

GAUZE NO. 18

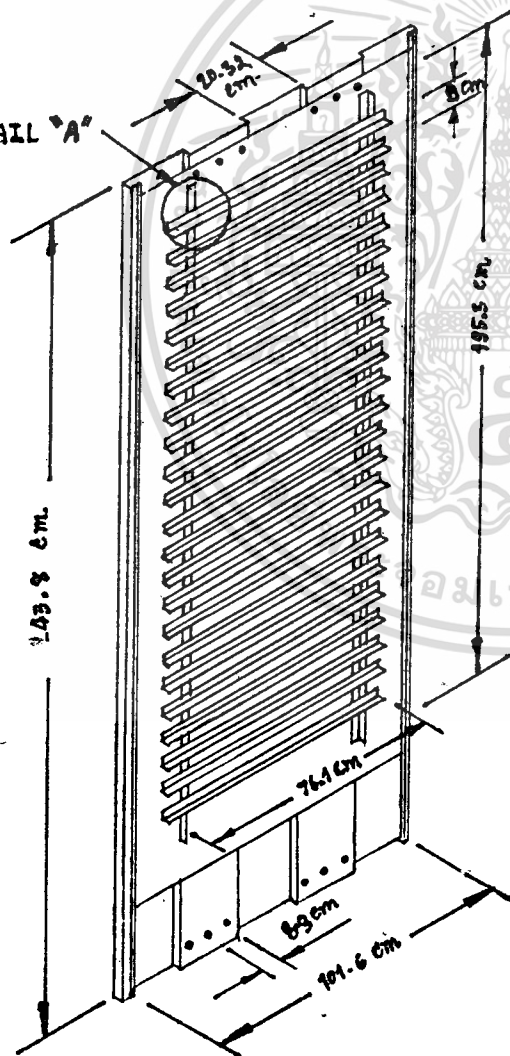
WOOD

243.9 cm

104.6 cm

BACK PANEL (inner side)

SEE DETAIL "A"

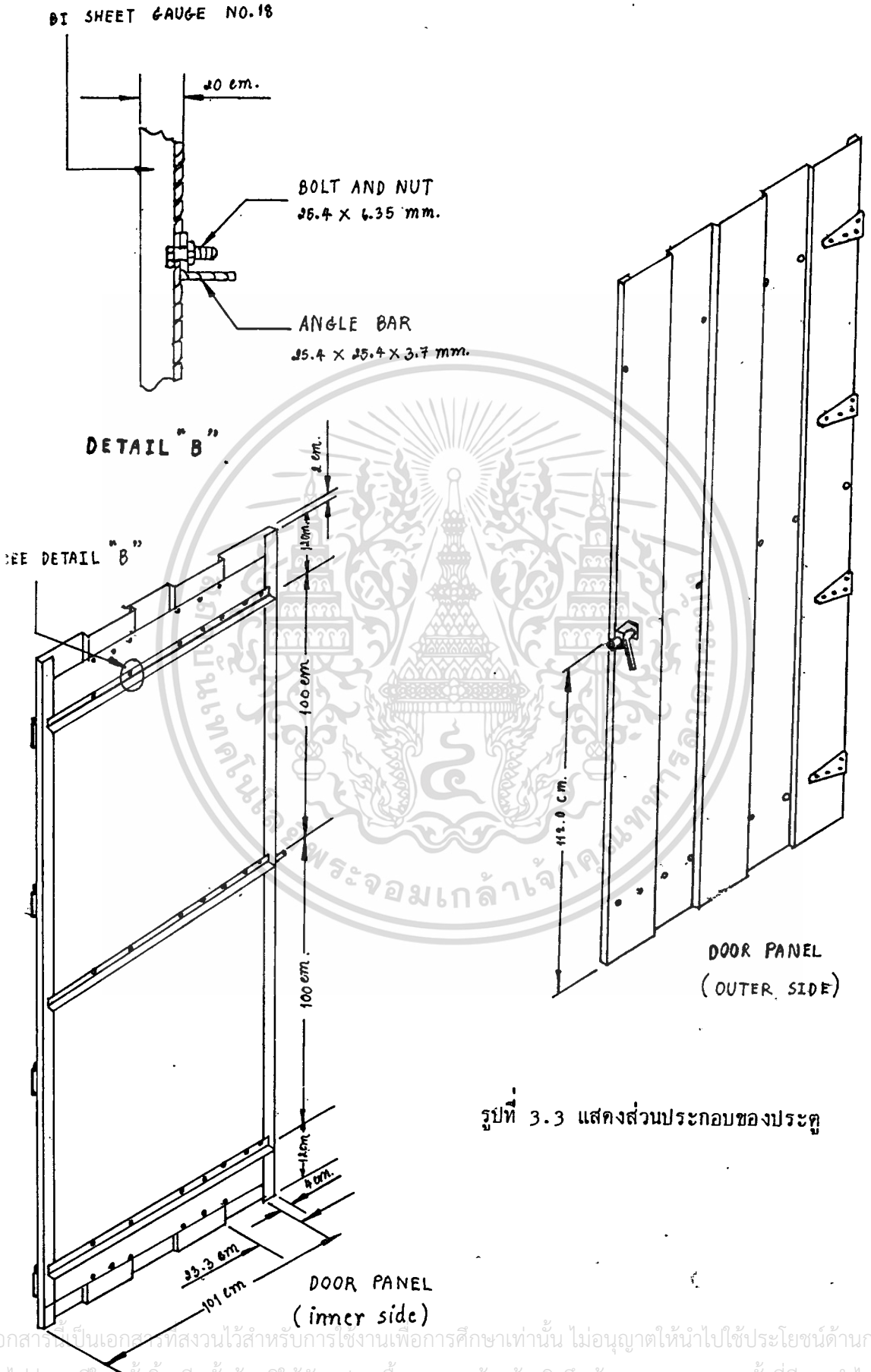

RIGHT AND LEFT PANEL

รูปที่ 3.2 ส่วนประกอบต่าง ๆ ของ

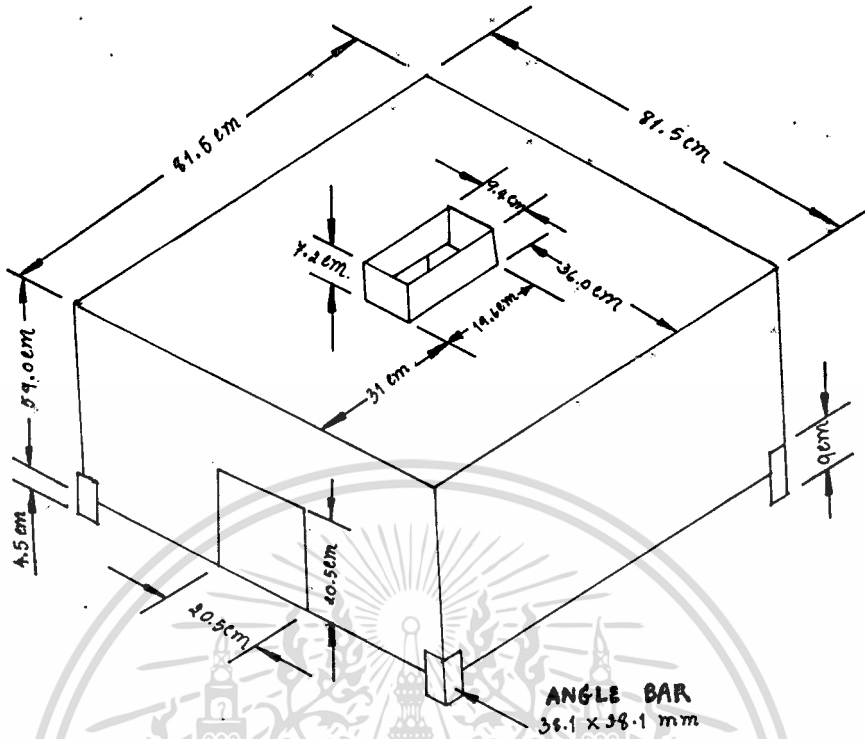
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สง (inner side) งามเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

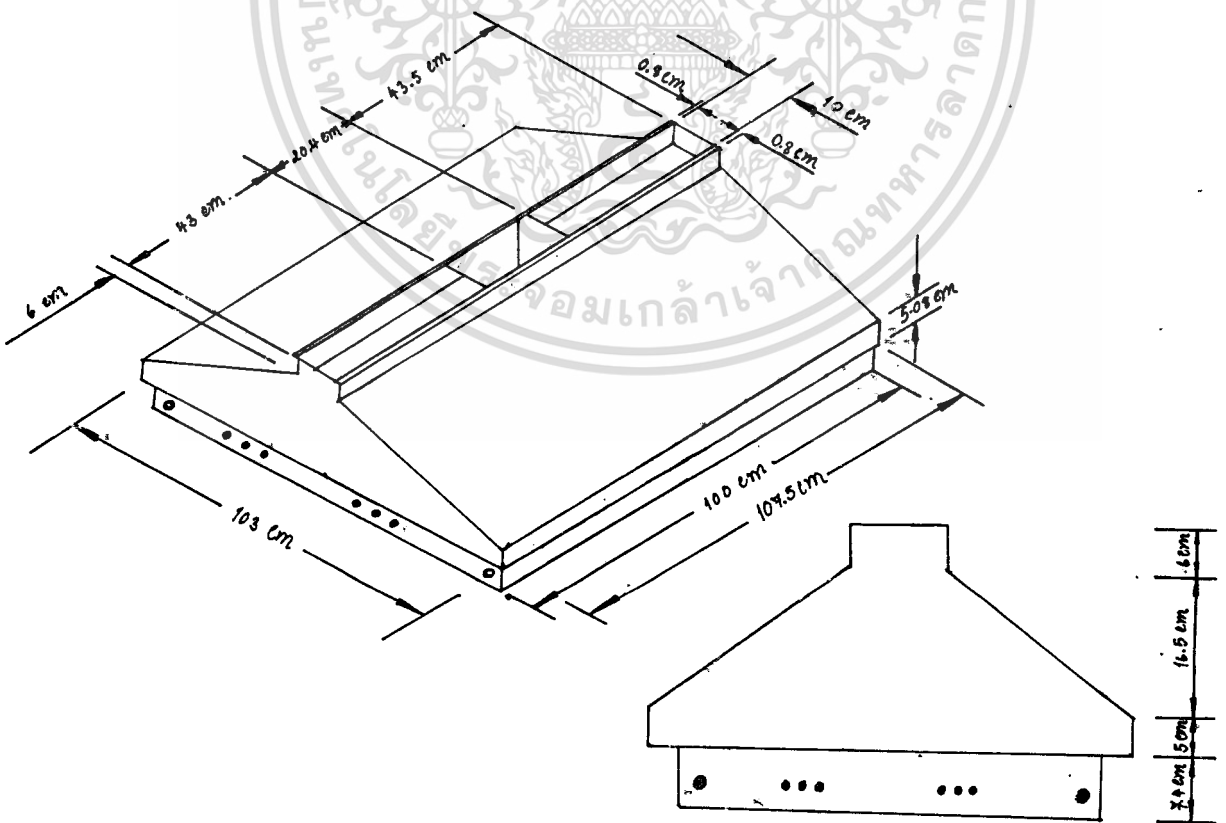

รูปที่ 3.3 แสดงส่วนประกอบของประตู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.4 แสดงส่วนประกอบของเตา

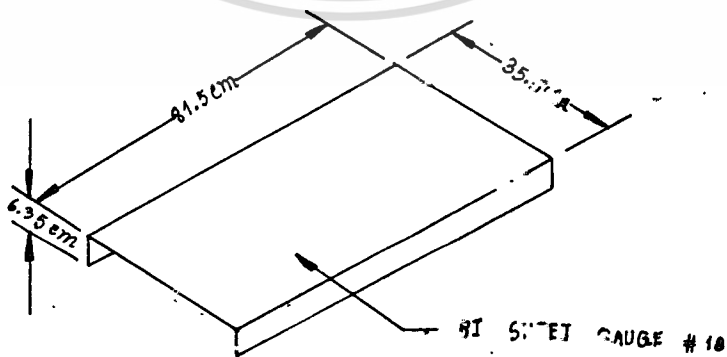

รูปที่ 3.5 แสดงส่วนประกอบของหลังคา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

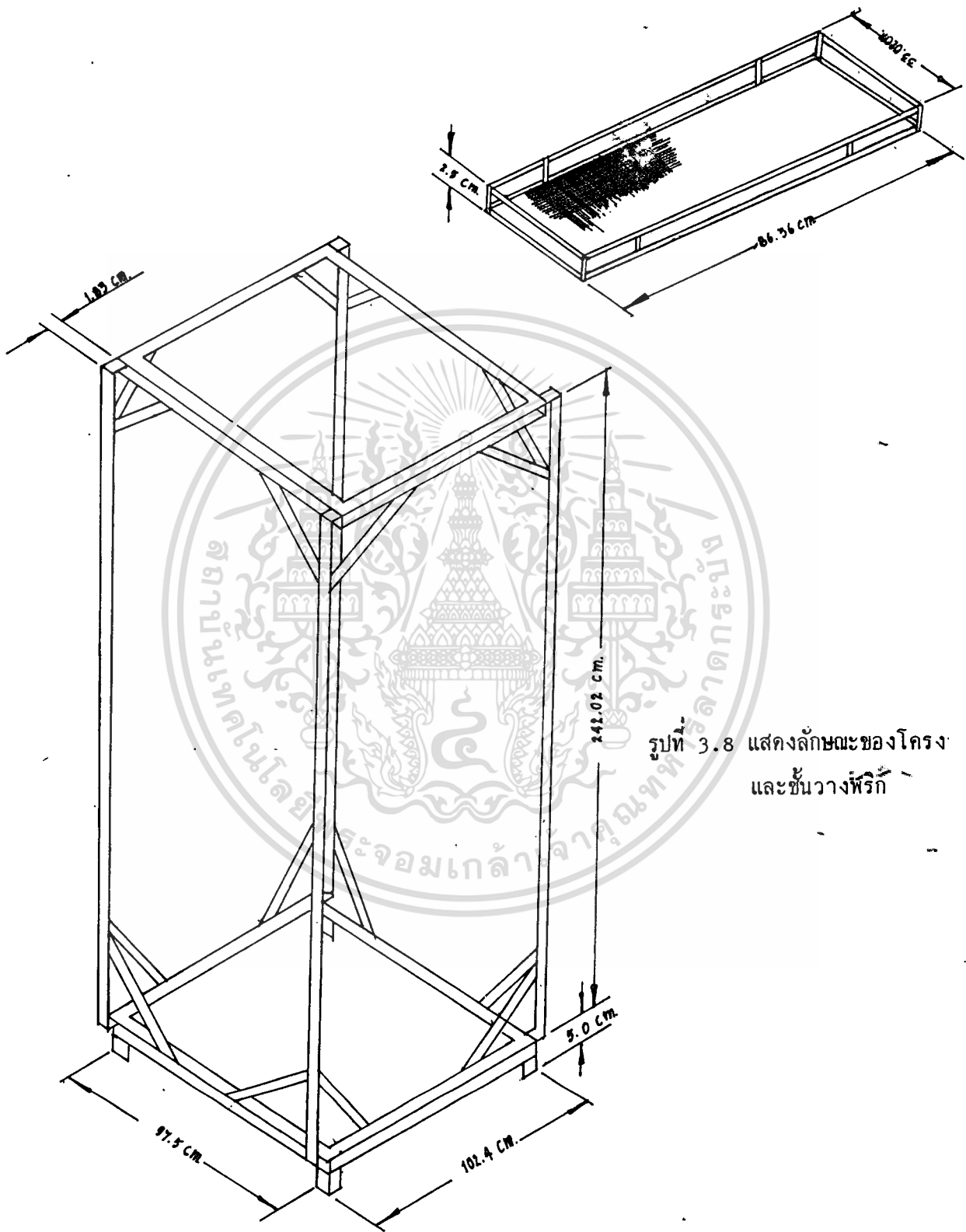

รูปที่ 3.6 แสดงลักษณะของปล่องควัน

รูปที่ 3.7 แผ่นกระจายความร้อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.8 แสดงลักษณะของโครง และชั้นวางพริก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 หลักการทำงานของเครื่องอบพริก

เครื่องอบพริกอาศัยหลักการพาเอาความร้อนโดยวิธีธรรมชาติ อากาศร้อนซึ่งได้จากการเผาไหม้ของเชื้อเพลิง ไม่ได้ถูกนำมาใช้สำหรับอบพริกโดยตรง แต่จะใช้เป็นตัวการในการถ่ายเทความร้อนให้แก่พริกในเครื่องอบ อีกที่หนึ่ง ขณะที่อากาศร้อนจากการเผาไหม้ลอยตัวขึ้นตามปล่องควัน และไหลออกทางด้านบนหลังคา จะนำเอาความร้อนขึ้นออกจากตัวพริกด้วย

การทำงานของเครื่องอบพริก

เตาจะเป็นแหล่งที่ทำการเผาไหม้ของเชื้อเพลิง เมื่อนำเชื้อเพลิงที่เป็นกะลามะพร้าว มาใส่เข้าไปในเตา ประมาณตรงกลางเตา โดยกะลามะพร้าวที่ใส่เข้าไปนี้มีน้ำหนักประมาณ 1/2 กก. แล้วทำการจุดเชื้อเพลิง แต่ระยะเริ่มแรกจะมีควันมาก เนื่องจากยังคงมีน้ำมันมะพร้าวค้างอยู่ เปลวไฟจะพุ่งแรงกระจายความร้อนไปทั่วบริเวณภายในเตา และควันบางส่วนจะพาความร้อนไปตามปล่องปล่องก็จะกระจายความร้อนแก่เครื่องอีกที่หนึ่ง

เมื่ออุณหภูมิภายในเครื่องอบได้ที่แล้ว น้ำตะไกรงที่ใส่พริกมาบรรจุตามชั้นในตัวเครื่อง ความร้อนก็จะมาพาความร้อนขึ้นของพริกออกจากเครื่องทางด้านบน

การปรับอุณหภูมิภายในเครื่องจะมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับการใส่เชื้อเพลิงเข้าไปในเตา ถ้าใส่มากอุณหภูมิจะสูง ถ้าใส่น้อยอุณหภูมิจะต่ำ

บทที่ 4

การทดลอง และผลการทดลอง

4.1 การทดลองในห้องปฏิบัติการ

เป็นการทดลองเพื่อหาค่าอัตราการอบแห้ง ความชื้นเฉลี่ย ความชื้นสมดุล และอัตราส่วนความชื้น เพื่อนำมาวิเคราะห์หาอิทธิพลของอุณหภูมิที่มีผลต่อการอบแห้งพริก และอุณหภูมิที่เหมาะสม สำหรับการอบพริก ส่วนพริกที่ใช้เป็นพริกขี้หนู

4.1.1 การเตรียมตัวอย่าง

ก่อนทำการอบพริกทุกครั้งต้องทำการคัดเลือก เพื่อให้ได้พริกสดสี แดง ซึ่งมีขนาดใกล้เคียงกันเท่านั้น ที่จะใช้ในการอบ เพื่อทำพริกแห้ง นอกจากนี้พริกที่ เลือกไว้ จะนำมาหาขนาดเฉลี่ยอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งมีขนาดความยาวของเมล็ด เท่ากับ 55 มม. ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง เท่ากับ 8 มม. และขนาดความยาวของก้าน เท่ากับ 26 มม.

4.1.2 การทดลองอบแห้งพริกในตู้อบ (Oven)

การทดลองในขั้นตอนนี้ จะทำการทดลองโดยใช้อุณหภูมิในการอบ 3 ค่า 50 , 60 และ 70 °c เพื่อหาอุณหภูมิที่เหมาะสมที่สุดแก่การอบแห้งพริก ส่วนพริกที่จะนำ มาอบนั้นต้องทำการลวกด้วยน้ำร้อนที่อุณหภูมิประมาณ 90 - 100 °c เป็นเวลา 3 นาที (สม บัติ ขอทวีวัฒนา , 2529) นำพริกให้แห้ง แล้วนำเข้าตู้อบ เริ่มทำการอบได้

การสุ่มตัวอย่างจะสุ่มทุก ๆ ครึ่งชั่วโมงในช่วงแรก หนึ่งชั่วโมงใน เวลาต่อมา เพื่อนำมาหาค่าความชื้น และอัตราการอบแห้งต่อไป

4.2 การหาความชื้นของพริก

การหาความชื้นในพริกตัวอย่าง ที่เวลาต่าง ๆ โดยนำพริกตัวอย่างที่สุ่มได้ หรือที่เก็บอยู่ในตู้ดูดความชื้นออกมา ชั่งน้ำหนักก่อนอบ จุดบันทึกไว้ แล้วใส่ในถ้วยความชื้น (Crucible) ถ้ามีตัวอย่างจำนวนมากให้เขียนหมายเลขไว้ที่ถ้วยความชื้นทุกอัน เพื่อกันลืม จากนั้นนำใส่ในตู้อบ ที่อุณหภูมิ 103 °c เป็นเวลา 72 ชั่วโมง (การประชุมสัมมนาทางวิชาการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ , 2531) แล้วนำมาทำให้เย็นลงในตู้ดูดความชื้น เมื่อเย็น แล้วก็นำตัวอย่างออกมาชั่งน้ำหนักหลังอบอีกครั้งหนึ่ง แล้วคำนวณหาความชื้นได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 การทดลองหาอัตราการอบแห้ง (Drying Rates)

ในการทดลองช่วงนี้ จะทำให้ทราบว่าประมาณความชื้นที่ลดลงไปในขณะให้ความร้อนในระหว่างอบ จะแปรผันโดยตรงกับอุณหภูมิ ส่วนตัวแปรที่สำคัญที่มีผลต่ออัตราการอบแห้งตัวอื่น ได้แก่ ความชื้นสัมพัทธ์ ความเร็วลมในตู้อบ

4.4 ผลการทดลองในห้องปฏิบัติการ

ตารางที่ 4.1 แสดงผลการทดลองในห้องปฏิบัติการ เปรียบเทียบอุณหภูมิต่าง ๆ

อุณหภูมิ (°C)	50	60	70
น้ำหนักสด (กรัม)	81.958	23.52	28.748
น้ำหนักแห้ง (กรัม)	36.649	9.538	11.471
อัตราส่วนสด : แห้ง	2.236	2.248	2.506
ความชื้นเริ่มต้น (%)	6.50	5.40	4.50
ความชื้นสุดท้าย (%)	4.50	1.20	7.40
ความชื้นสมดุล (%)	5.20	5.15	3.40
เวลาที่ใช้ (ชั่วโมง)	12		6
K (ชั่วโมง)	0.125	0.295	0.408
r^2	0.939	0.945	0.960
ความชื้นสัมพัทธ์ภายในเครื่องอบ เฉลี่ย (%)	2.5	9	12
ความชื้นสัมพัทธ์ภายนอกเครื่องอบ เฉลี่ย (%)	70	78	60

4.5 การศึกษาความสัมพันธ์และอิทธิพลของตัวแปรที่มีต่อการอบแห้งพริกในห้องปฏิบัติการ

4.5.1 การศึกษาสัมพันธ์ของความชื้น ในระหว่างอบแห้งกับอุณหภูมิ อากาศร้อนที่ใช้ในการอบแห้งพริก

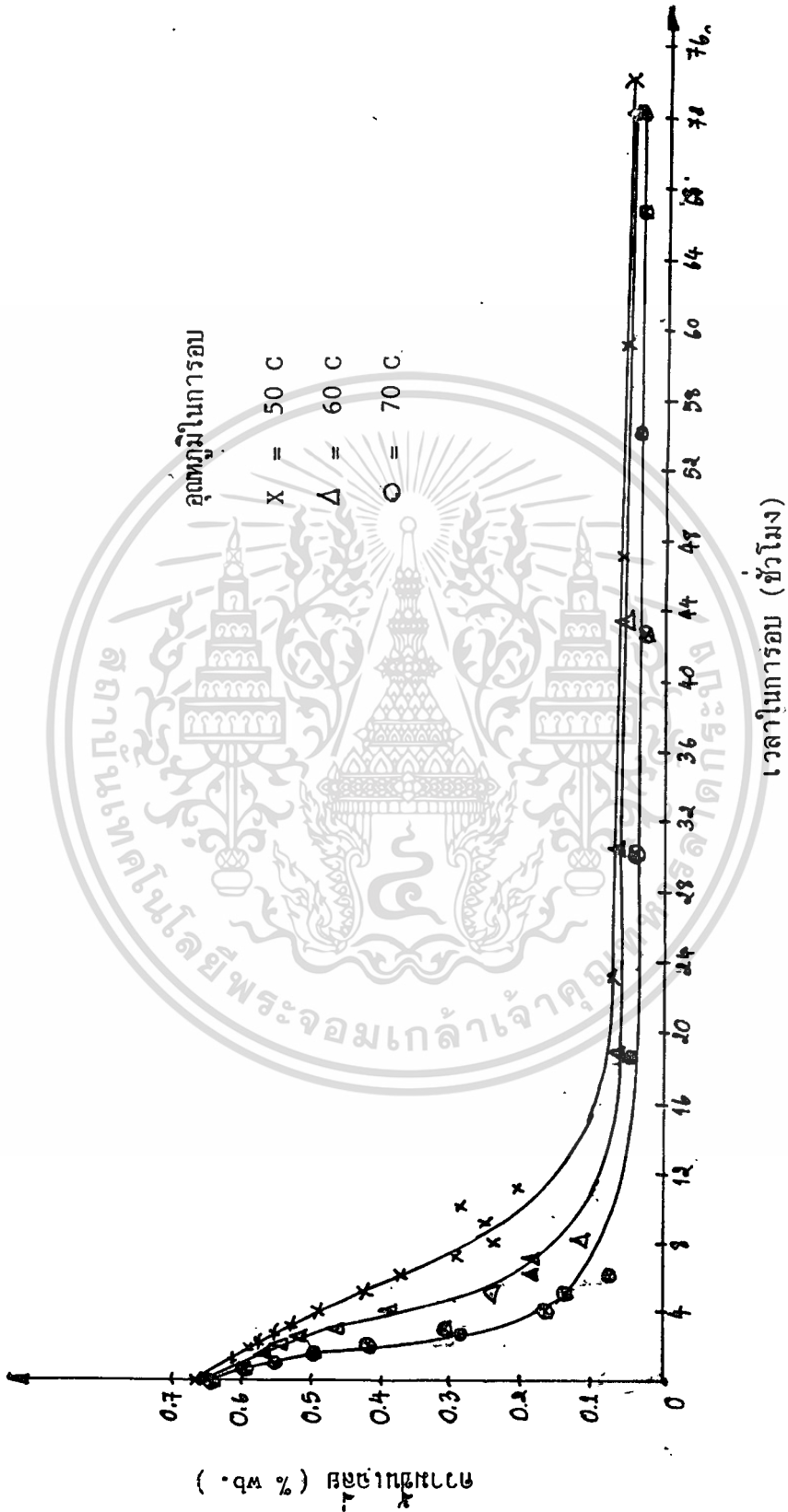
จากผลการทดลองรูปที่ 4.1 และ 4.2 พบว่าอุณหภูมิในการอบแห้งมีอิทธิพลต่อความชื้น และเวลาที่ใช้ในการอบแห้ง เมื่ออุณหภูมิที่ใช้เพิ่มมากขึ้นความชื้น และ เวลาในการอบแห้งจะลดลงอย่างรวดเร็ว โดยความชื้นและอัตราส่วนความชื้นจะลดลงอย่างรวดเร็วในระยะแรก โดยที่อุณหภูมิ 70 , 60 และ 50 °c จะใช้เวลาในการอบแห้งประมาณ 4 , 5 และ 7 ชั่วโมง โดยมีความชื้นลดลงเหลือประมาณ 16 , 24.5 และ 29% ตามลำดับ ดังแสดงในรูปที่ 4.1 ทั้งนี้เนื่องจากในระยะแรกปริมาณความชื้นของพริกสูงมาก ประมาณ 64 - 67% บริเวณรอบ ๆ ผิวของพริกจะซึมน้ำผ่านผิวหนังของพริกไปบนเมล็ดพริก ความร้อนจากอากาศจะถ่ายเทไปยังพริก และน้ำจะระเหยจากพริก ไปยังอากาศได้ง่าย บริเวณผิวของพริก

เมื่อเวลาผ่านไปในช่วงหลังจาก 8 ชั่วโมงไปแล้ว พิจารณาจากรูป 4.1 ความชื้น จะลดลงอย่างช้า ๆ ทั้งนี้เนื่องมาจากการถ่ายเทความร้อน และมวลของน้ำที่ผิวของพริกเกิดการยากขึ้น น้ำจากภายในพริกจะต้องเคลื่อนที่มายังผิวของพริก ซึ่งต้องใช้ เวลาและช้ากว่า การพาความร้อนจากผิวของพริกไปยังอากาศ และ เมื่อทำการอบต่อไปเรื่อย ๆ จะพบว่าความชื้นจะเริ่มคงที่โดยที่อุณหภูมิ 70 , 60 และ 50 °c จะเริ่มคงที่ ที่เวลา 22, 38 , และ 44 ชั่วโมง ที่ความชื้นสมมูลย์ประมาณ 4 , 5.8 และ 5.9 % ตามลำดับ ซึ่งค่าความชื้นสมมูลย์นี้จะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับอุณหภูมิ และความสัมพันธ์ของอากาศ และ จากผลการทดลองพบอีกว่า อัตราการอบแห้งขึ้นบางจะเพิ่มอย่างรวดเร็ว จากอุณหภูมิ 50 , 60 และ 70 °c และอัตราการอบแห้งจะเปลี่ยนจาก 0.125 , 0.295 และ 0.408/ ชั่วโมง ตามลำดับ ดังแสดงในรูปที่ 4.3 และตารางที่ 4.1

โดยค่าของอัตราการอบแห้ง (K) จะสัมพันธ์กับอุณหภูมิ (T) ในรูปของสมการเส้นตรงดังนี้

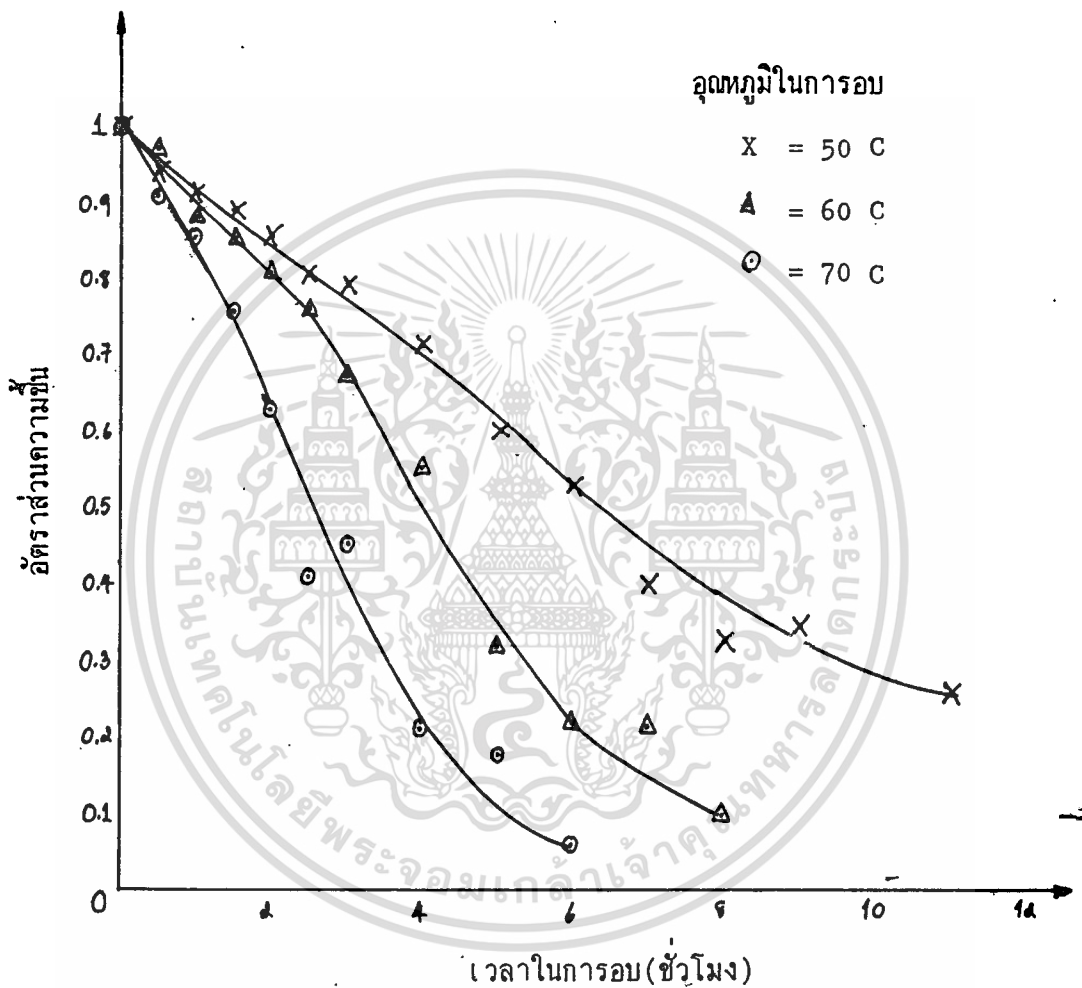
$$K = 0.0142 T - 0.588$$

$$r^2 = 0.389$$

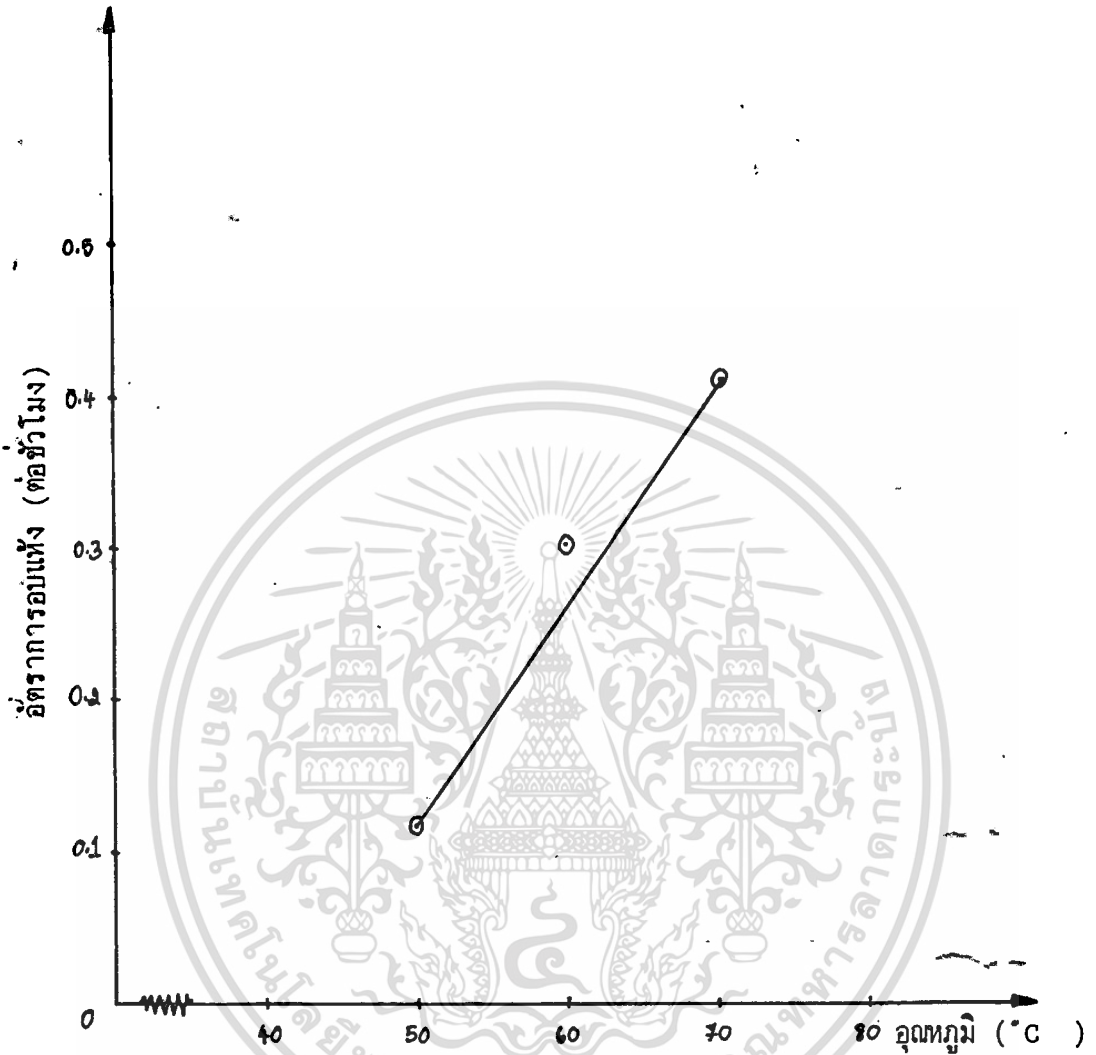

รูปที่ 4.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความชื้นที่เหลือกับเวลาในการอบ
ในท้องปฏิบัติการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนความชื้นกับเวลาในการอบ
ในห้องปฏิบัติการ

รูปที่ 4.3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการอบแห้งกับอุณหภูมิในห้องปฏิบัติการ

4.6.1 การหาประสิทธิภาพในการอบแห้ง

ในการคำนวณหาประสิทธิภาพในการอบแห้ง ซึ่งเป็นอัตราส่วนของพลังงานที่ใช้ในการระเหยน้ำออกจากพริก กับพลังงานทั้งหมดที่ให้กับเครื่องอบแห้งนั้น (สุชัย ศศิวิมลพันธ์ , 2516) โดยที่กะลामะพร้าวมีค่าความร้อนเท่ากับ 16.87 เมกกาจูลต่อกิโลกรัม (กองคันคว่าและพัฒนาพลังงาน , 2530) และค่าความร้อนแฝงในการระเหยของน้ำเท่ากับ 2.5 เมกกาจูลต่อกิโลกรัม(การประชุมสัมมนาทางวิชาการ มหาวิทยาลัย-เชียงใหม่ , 2531) ดังนั้นพลังงานที่ใช้ในการระเหยน้ำออกจากพริก หาได้จากผลคูณของค่าความร้อนแฝงในการระเหย ของน้ำกับน้ำหนักของน้ำที่ระเหยไป ส่วนพลังงานทั้งหมดที่ให้กับเครื่องอบนั้น หาได้จากผลคูณของค่าความร้อนของกะลामะพร้าว กับน้ำหนักกะลामะพร้าวที่ใช้ไประหว่างการอบพริก

4.7 ผลการทดลองในเครื่องอบฟริก

ตารางที่ 4.2 แสดงผลการทดลองในเครื่องอบฟริก

การทดลองครั้งที่	1	2	3
น้ำหนักสด (กรัม)	24.5	22	60
น้ำหนักแห้ง (กรัม)	7.38	5.72	15.88
อัตราส่วนสด : แห้ง	3.319	3.84	3.77
ความชื้นเริ่มต้นเฉลี่ย (%)	74.77	76.46	77
ความชื้นสุดท้ายเฉลี่ย (%)	15.79	13.92	9.25
เวลาที่ใช้ (ชั่วโมง)	15	13.25	20
น้ำหนักกะลามะพร้าว (กก.)	63.6	60.5	106.3
ประสิทธิภาพ (%)	4.06	4.03	6.27
อุณหภูมิในการอบ (C)	60	70	70
ความชื้นสัมพัทธ์ภายในเครื่องอบ เฉลี่ย (%)	25	20	18
ความชื้นสัมพัทธ์ภายนอกเครื่องอบ เฉลี่ย (%)	80	79	77

4.8 การศึกษาความสัมพันธ์ และอิทธิพลของตัวแปรที่มีต่อการอบแห้งในเครื่องอบพริก

4.8.1 อิทธิพลของอุณหภูมิกับความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศในเครื่องอบที่มีผลต่อการอบแห้งพริก

จากการทดลองในเครื่องอบพริก พบว่าเมื่ออุณหภูมิในการอบสูงขึ้น ความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศในเครื่องอบจะลดลง สังเกตได้จากที่เวลา 4 ชั่วโมง หลังจากเริ่มทำการอบของการทดลองในครั้งที่ 2 โดยมีอุณหภูมิสูงประมาณ 75°C และความชื้นสัมพัทธ์จะลดลงเหลือประมาณ 15% โดยในการทดลองอบแห้ง ครั้งที่ 1, 2 และ 3 ใช้อุณหภูมิอยู่ในช่วง $45 - 74^{\circ}\text{C}$ เฉลี่ยประมาณ 60°C , ในช่วง $54 - 83^{\circ}\text{C}$ เฉลี่ยประมาณ 70°C และในช่วง $55 - 85^{\circ}\text{C}$ เฉลี่ยประมาณ 70°C ซึ่งมีความชื้นสัมพัทธ์ภายในเครื่องอบอยู่ในช่วง 18 - 35% เฉลี่ยประมาณ 25% , ในช่วง 12 - 30% เฉลี่ยประมาณ 20% และในช่วง 12 - 24.7 เฉลี่ยประมาณ 18% ตามลำดับ ดังแสดงในรูปที่ 4.5 - 4.6 และตารางที่ 4.2

4.8.2 การศึกษาความชื้นสัมพัทธ์ระหว่างความชื้นของพริกที่ขึ้นต่าง ๆ กับเวลาในการอบแห้ง

จากการทดลองจะสังเกตเห็นว่า เมื่อเวลาของการอบแห้งเพิ่มขึ้น ความชื้นก็จะลดลงเรื่อย ๆ โดยที่พริกชั้นล่าง ซึ่งได้รับความร้อนสูงกว่าชั้นอื่น ๆ ความชื้นจะลดลงอย่างรวดเร็ว และจะแห้งก่อนชั้นอื่น ๆ ภายในเวลา 6 - 7 ชั่วโมง (จากรูป 4.7-4.9) จากความชื้นเริ่มต้นประมาณ 73-79% (มาตรฐานเปียก) จนเหลือความชื้นประมาณ 9-14% (มาตรฐานเปียก) ส่วนพริกในชั้นบนนั้น ความชื้นจะลดลงอย่างรวดเร็วในช่วงแรก และลดลงอย่างช้าในช่วงหลัง เนื่องจากการถ่ายเทมวลของน้ำจากภายในเป็นไปได้อย่างขึ้น ส่วนพริกในชั้นกลางนั้น อากาศในช่วงนี้มีความชื้นสัมพัทธ์ค่อนข้างสูง เนื่องจากมีพริกที่ยังสดอยู่มาก ทำให้การระเหยของน้ำออกมาจากพริกในช่วงนี้มีมากด้วย อีกทั้งยังมีความชื้นที่ถูกระเหยออกมาจากชั้นล่างมาสมทบอีกด้วย ซึ่งเป็นผลให้ความชื้นของพริกชั้นกลาง ลดลงอย่างช้า ๆ ตลอดการอบเมื่อเทียบกับชั้นอื่น ๆ ส่วนในตอนปลายของการอบประมาณ 8 ชั่วโมง และความชื้นประมาณ 50-60% (มาตรฐานเปียก) เป็นต้นไป จะสังเกตเห็นว่าความชื้นจะลดลงเร็วขึ้น ทั้งนี้เนื่องมาจาก เมื่อเวลาผ่านไปชั้นล่างที่แห้งก่อนจะถูกดึงออกไปเก็บไว้แล้ว จึงทำให้ความร้อนจากเตาสามารถเคลื่อนที่มายังชั้นกลางได้ดีขึ้น ความชื้นสุดท้ายส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วง 9-14% (มาตรฐานเปียก) และพบอีกว่า

ถ้าอุณหภูมิในการอบสูงขึ้น เวลาที่ใช้ในการอบจะลดน้อยลงทันที ดังในชั้นล่างของการทดลองครั้งที่ 2 ที่ใช้เวลาเพียง 6 ชั่วโมง ซึ่งน้อยกว่าครั้งที่ 1 ที่ใช้เวลา 7 ชั่วโมง ดังแสดงในรูปที่ 4.7-4.9

สำหรับเวลาที่ใช้ในการอบแต่ละชั้น

จากการทดลองครั้งที่ 1 พบว่าชั้นล่าง ชั้นกลาง และชั้นบน จะใช้เวลาในการอบประมาณ 7 , 14 และ 14 ชั่วโมง ตามลำดับ ดังแสดงในรูปที่ 4.7 ส่วนในการทดลองครั้งที่ 2 พบว่า ชั้นล่าง ชั้นกลาง และชั้นบนจะใช้เวลาในการอบประมาณ 6, 13 และ 12 ชั่วโมง ตามลำดับ ดังแสดงในรูปที่ 4.8 และในการทดลองครั้งที่ 3 ซึ่งจะทำให้การสุ่มตัวอย่างทั้ง 2 ด้าน พบว่า ชั้นล่าง ชั้นกลาง และชั้นบน จะใช้เวลาในการอบโดยเฉลี่ยประมาณ 7 , 17.5 และ 16 ชั่วโมง ตามลำดับ ดังแสดงในรูปที่ 4.9

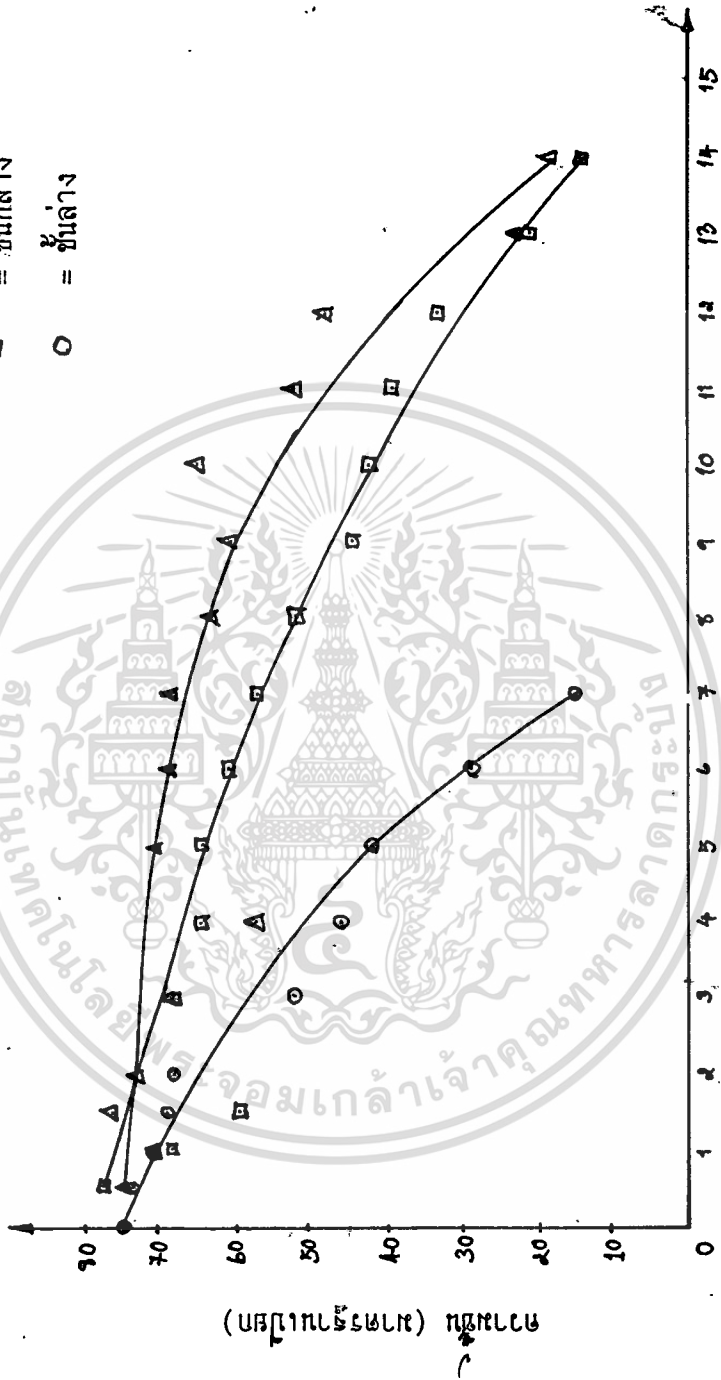
4.8.3 การศึกษาประสิทธิภาพของการอบแห้งพริก

จากการทดลองพบว่าค่าประสิทธิภาพในการอบแห้ง ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 มีค่าต่ำมาก ทั้งนี้เป็นผลมาจากการเปิดเครื่องเพื่อเก็บตัวอย่าง มาหาความชื้นทุก ๆ ครึ่งชั่วโมง และ 1 ชั่วโมง ซึ่งเป็นผลให้เกิดการสูญเสียความร้อนไปมาก และในการอบครั้งที่ 1 และ 2 นั้น จำนวนวัสดุที่ใช้อบมีน้อยกว่าในการอบครั้งที่ 3 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ในการอบครั้งที่ 1 และ 2 จำนวนวัสดุที่ใช้ในการอบและจำนวนเชื้อเพลิงที่ให้ ความร้อนนั้น ไม่สมดุลกัน คือจำนวนวัสดุที่ใช้ในการอบมีน้อยเกินไป เมื่อเทียบกับปริมาณความร้อนที่ได้จากกะลามะพร้าว ดังแสดงในตารางที่ 4.2

4.8.4 การศึกษาการเปลี่ยนแปลงสมบัติทางกายภาพของพริกในเครื่องอบพริก

การอบแห้งในเครื่องอบพริก ึ่งเป็นการอบโดยใช้หลักการพาความร้อน โดยวิธีตามธรรมชาติ ที่อุณหภูมิ 60-70 °c ความชื้นสัมพัทธ์ ประมาณ 70-96 % จะพบว่าสีของพริกในแต่ละชั้น หลังจากการอบแห้งแล้ว จะไม่แตกต่างกันมากนัก แต่เมื่อเทียบกับผลที่ได้รับจากห้องปฏิบัติการแล้ว จะพบว่ามีส่วนเท่านั้นที่มีสีคล้ายว่า เช่น ในชั้นล่าง ๆ ซึ่งได้รับความร้อนสูง ส่วนในชั้นบน ๆ ซึ่งได้รับอุณหภูมิที่เหมาะสม ประมาณ 60 °c จะมีสีที่คล้ายคลึงกันที่อบได้ในห้องปฏิบัติการมากที่สุด

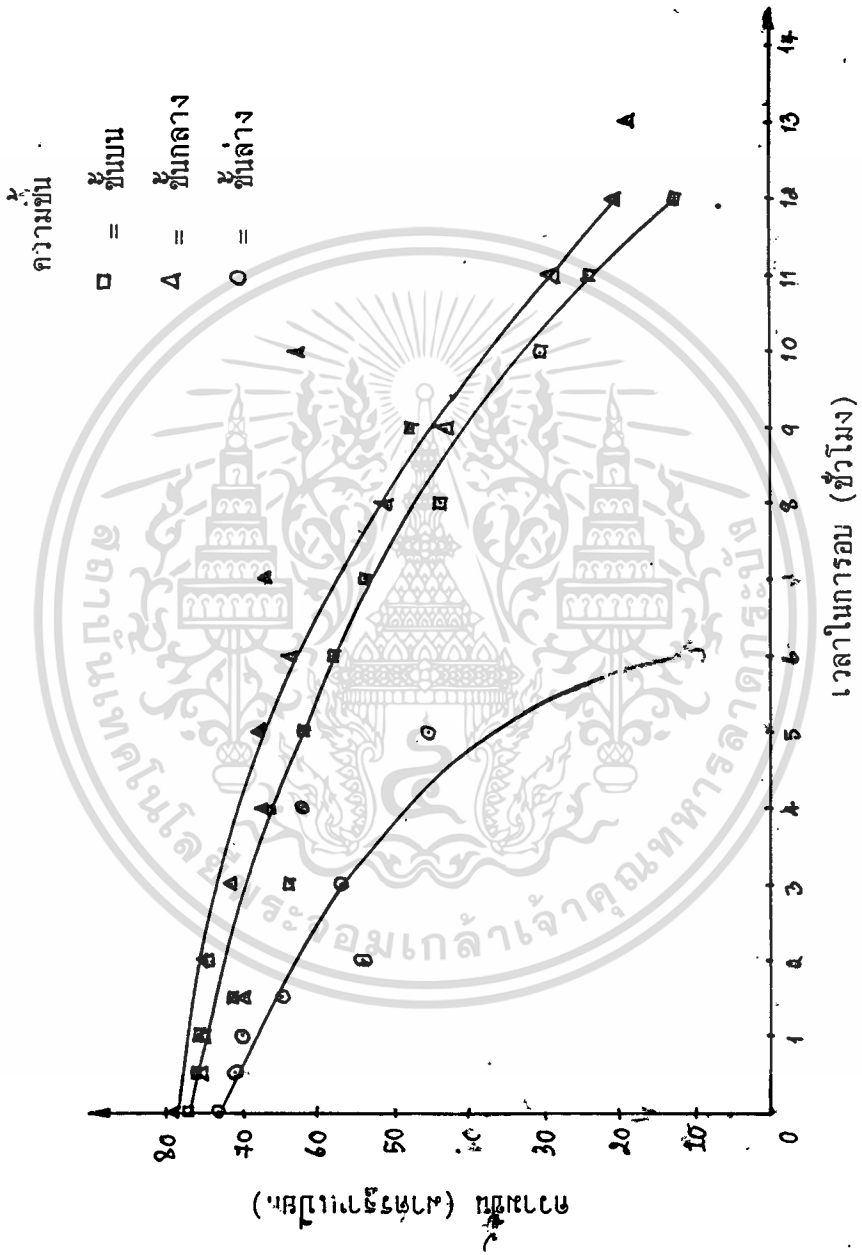
ความชื้น.
 □ = ชั้นบน
 Δ = ชั้นกลาง
 ○ = ชั้นล่าง

เวลาในการอบ (ชั่วโมง)

รูปที่ 4.7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความชื้นกับเวลาในการอบพริก ครั้งที่ 1

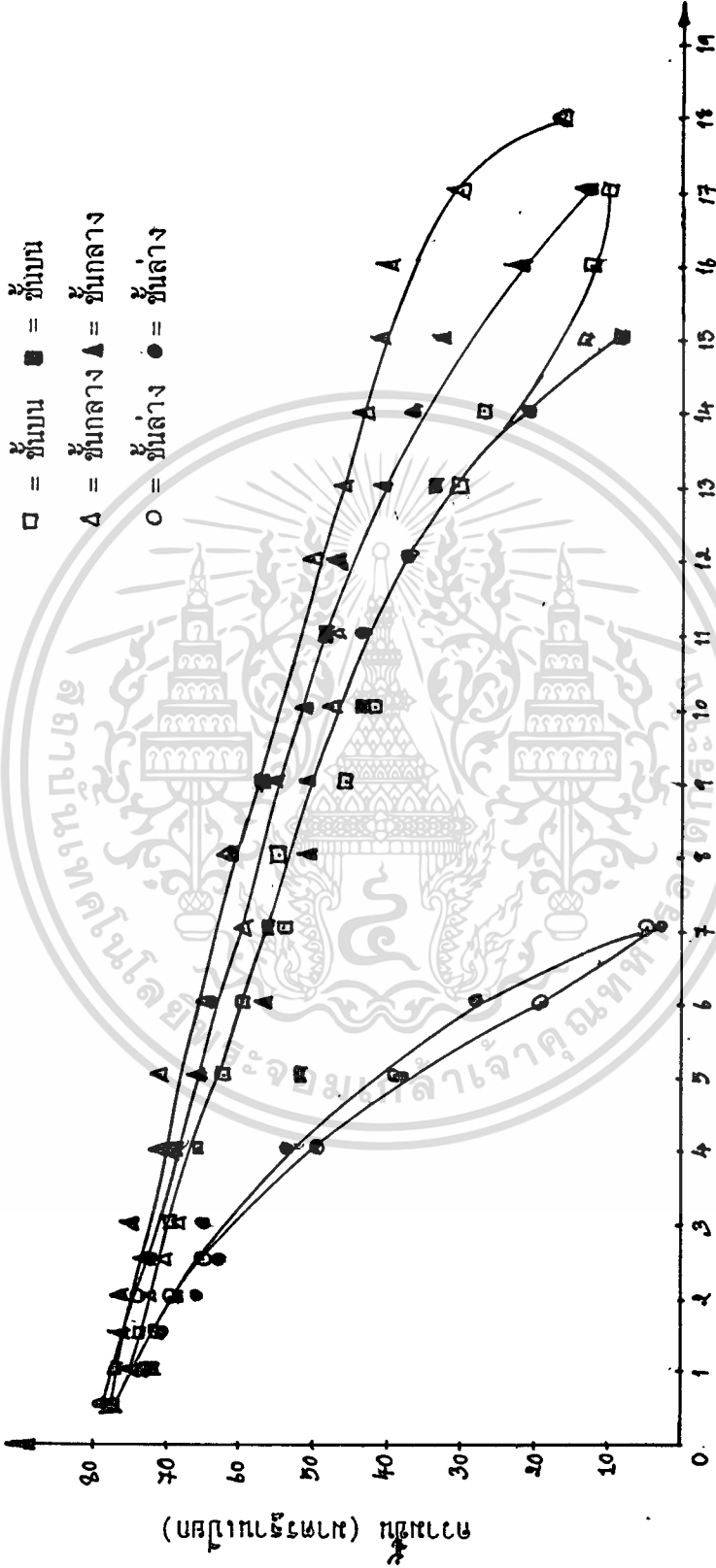
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความชื้นกับเวลาในการอบครั้งที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความชื้น
 ก้านชาย ก้านขวา

รูปที่ 4.9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความชื้นกับเวลาในการอบครั้งที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.9 แนวทางในการพัฒนาเครื่องอบแห้งพริก สามารถทำได้ดังนี้

1. สามารถติดครีบบเพิ่มเพื่อช่วยกระจายความร้อนจากบดอง ไอเสีย เพื่อให้วัสดุที่จะอบแห้งในตู้ ได้รับความร้อนอย่างทั่วถึงยิ่งขึ้น และยังช่วยลดความแตกต่างของเวลาที่ใช้อบ ในแต่ละชั้นได้อีกด้วย
2. ติดตั้งอุปกรณ์ให้มีขนาดเหมาะสมกับเครื่อง เช่น ส่วนด้ายันตามุมของเครื่อง เพื่อเพิ่มความแข็งแรง และสามารถทำให้รับหรือบรรจุจำนวนพริก ได้มากขึ้นไปอีก ซึ่งทำให้ ความสามารถหรือประสิทธิภาพในการอบแห้งนั้น เพิ่มขึ้น
3. อาจใช้วัสดุอื่น ๆ เป็นเชื้อเพลิงก็ได้ ซึ่งสามารถให้พลังงานความร้อนนำมาใช้ในการอบได้อย่างเหมาะสม โดยอาจใช้ วัสดุขี้ข้าวโพดเป็นเชื้อเพลิง จากการทดลองใช้ขี้ข้าวโพดเป็นเชื้อเพลิง จะใช้ขี้ข้าวโพดประมาณ 3.7 กิโลกรัม ต่อชั่วโมง ทำให้ ได้รับความร้อน ภายในเครื่องอบที่เครื่อง เปล่าประมาณ 60°C และจะใช้ขี้ข้าวโพดประมาณ 4.8 กิโลกรัมต่อชั่วโมง ทำให้ ได้รับความร้อนภายในเครื่องอบที่เครื่อง เปล่าประมาณ 70°C โดยอัตราในการบ้อนต่อครั้งประมาณ 0.5 กิโลกรัม และ 0.8 กิโลกรัม ตามลำดับ
4. ศึกษาวิธีการถ่ายเทอากาศโดยใช้ตัวดูดอากาศ ลอยก เพื่อช่วยลดความแตกต่างของเวลาที่ใช้อบของชั้นล่างและชั้นบนในเครื่องอบ
5. ศึกษาการอบแห้ง โดยวิธีการสลับชั้นในระหว่ง ทาการอบ ซึ่งอาจจะช่วยให้ผลผลิตแห้ง เร็วขึ้น ได้อีกทางหนึ่ง

บทที่ 5

สรุปวิจารณ์และผลการทดลอง

1. อุณหภูมิภายในเครื่องอบอยู่ในช่วง 60-70 องศาเซนเซียส ส่วนการควบคุมระดับอุณหภูมิ จะควบคุมโดยการป้อนเชื้อเพลิงเข้าไปในเตาโดยจำกัดจำนวนกะลามะพร้าวไว้ประมาณ 3-5 ลูกต่อการป้อน 1 ครั้ง แต่ถ้าอุณหภูมิสูงเกินไปก็หยุดป้อนรอจนอุณหภูมิลดลงมาเสียก่อน
2. การอบแห้งพริก วัตถุดิบคือพริกสดนั้นจะต้องทำการลวกก่อน ประมาณ 3 นาทีที่อุณหภูมิของน้ำประมาณ 90-100 °C หลังจากลวกแล้วจะมีความชื้นเริ่มต้นอยู่ประมาณ 73-79 % (มาตรฐานเปียก) และจะทำการอบ ไปจนความชื้นในพริกเหลือประมาณ 9-14% (มาตรฐานเปียก) ซึ่งจะใช้เวลาประมาณ 6-12 ชั่วโมงสำหรับในห้องปฏิบัติการส่วนในเครื่องอบพริกใช้เวลาประมาณ 6-18 ชั่วโมง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอุณหภูมิ และปริมาณของพริกที่ใช้อบแต่ละครั้ง
3. ผลจากความชื้นของอากาศภายนอก คือถ้าอากาศภายนอกมีความชื้นสูงจะทำให้ต้องใช้เวลาานกว่าปกติในการอบทำให้แห้ง เวลาที่ใช้ในกรณีอบจนพริกแห้งหมดนั้นขึ้นอยู่กับปริมาณของพริกว่ามากน้อยเพียงใด ขนาดของพริกด้วย เช่น ถ้าพริกมีเม็ดขนาดใหญ่ ก็จะใช้เวลานานกว่าพริกเม็ดเล็ก
4. เมื่อมีการเก็บเกี่ยวพริกในฤดูฝน ควรมีการอบแห้งพริกนั้นโดยเร็วเพื่อลดการสูญเสียของพริก
5. เชื้อเพลิงที่ใช้ในการอบสามารถเลือกใช้ได้ไม่ว่าจะเป็นฟืน ชังข้าวโพด หรืออื่น ๆ ทั้งนี้เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ ว่าวัสดุชนิดใดหาได้ง่าย และราคาถูกกว่ากัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ก. แสดงค่าความชื้นเฉลี่ย ความชื้นสัมพัทธ์ภายนอกและภายในกับเวลาที่อุณหภูมิในการอบ 50 C ของการทดลองในห้องปฏิบัติการ

เวลา (ชั่วโมง)	ความชื้นเฉลี่ย (มาตรฐาน เบี่ยง)	ความชื้นสัมพัทธ์ภายนอก เครื่องอบ (%)	ความชื้นสัมพัทธ์ภายใน เครื่องอบ (%)
0	66.5	81	18
0.5	62.9	75	24
1	61.1	75	25
1.5	59.8	72	24
2	57.8	72	23
2.5	55.2	71	23.5
3	53.8	74	23.8
4	49.2	70	23.5
5	42.2	70	24
6	37.6	68	25
7	29.6	65	21
8	24.9	65	19
9	25.9	63	17
10	29.8	63	21
11	20.4	66	22
23	7.1	71	21
35	6.5	52	22
47	6.5	76	23
59	5.8	66	19
74	5.2	74	26

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ๓. แสดงค่าความชื้นเฉลี่ย ความชื้นสัมพัทธ์ภายนอกและภายในกับเวลาที่อุณหภูมิในการอบ 60° C ของการทดลองในห้องปฏิบัติการ

เวลา (ชั่วโมง)	ความชื้นเฉลี่ย (มาตรฐานเปียก)	ความชื้นสัมพัทธ์ภายนอก เครื่องอบ (%)	ความชื้นสัมพัทธ์ภายใน เครื่องอบ (%)
0	65.4	95	24
0.5	63.7	82	17
1	58.8	80	18
1.5	56.6	78	18
2	54.2	72	18
2.5	51.5	75	20
3	46.0	72	20
4	38.5	77	19
5	24.0	73	20
6	18.3	78	18
7	18.1	77	15
8	11.2	79	15
18.40	6.4	79	20
30.10	6.4	70	20
43.10	5.6	81	20
72	5.15	77	20.5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ค. แสดงค่าความชื้นเฉลี่ย ความชื้นสัมพัทธ์ภายนอกและภายในกับเวลาที่อุณหภูมิในการอบ 70 ° C ของการทดลองในห้องปฏิบัติการ

เวลา (ชั่วโมง)	ความชื้นเฉลี่ย (มาตรฐานเปียก)	ความชื้นสัมพัทธ์ภายนอก เครื่องอบ (%)	ความชื้นสัมพัทธ์ภายใน เครื่องอบ (%)
0	64.5	66	15
0.5	59.6	62	10.5
1	55.9	61	11
1.5	49.8	60	12
2	41.8	60	11
2.5	28.4	58	12
3	30.9	55	11.5
4	16.1	58	10.5
5	13.9	61	9
6	7.4	65	11
18.30	4.3	78	11
30	3.6	71	11.5
42.30	2.3	78	12.5
54	3.4	78	12
66.30	3.4	80	13
72	3.5	75	15

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ง. แสดงค่าอัตราส่วนความชื้นกับเวลาในอุณหภูมิ 50, 60 และ 70 C
ของการทดลองในห้องปฏิบัติการ

เวลา (ชั่วโมง)	อัตราส่วนความชื้นที่อุณหภูมิต่าง ๆ		
	50 °C	60 °C	70 °C
0	1	1	1
0.5	0.94	0.973	0.91
1	0.912	0.887	0.859
1.5	0.891	0.854	0.759
2	0.858	0.813	0.628
2.5	0.816	0.769	0.409
3	0.792	0.717	0.450
4	0.717	0.552	0.207
5	0.604	0.317	0.171
6	0.528	0.215	0.065
7	0.57	0.212	
8	0.321	0.17	
9	0.338		
11	0.247		

ตาราง ๑. แสดงอุณหภูมิกับความชื้นสัมพัทธ์ในเครื่องอบฟริกที่เวลาต่าง ๆ ของการอบครั้งที่ 1

เวลา (ชั่วโมง)	อุณหภูมิภายในเครื่องอบ (°C)						ความชื้นสัมพัทธ์ภายในเครื่องอบ	
	ด้านซ้าย			ด้านขวา			ชั้นล่าง	ชั้นกลาง
	ล่าง	กลาง	บน	ล่าง	กลาง	บน		
0	56	45	50	58	50	50	-	-
0.5	59	48	53	62	53	54	21	34.5
1	65	54	57	74	61	60	23	31.5
1.5	67	56	58	66	58	59	22	32.5
2	61	54	57	69	60	60	21.5	23.5
3	64	55	57.5	64	58	59.5	21.2	25
4	70	58	61	69	60	60	21.2	29.5
5	72	60	59	67	57	58	24.2	22.5
6	67	54	54	67	53	54	31	30.5
7	61	54	53	61	54	53	20.2	27
8	71	59	59	68	61	60	20.2	26.5
9	57	50	50	60	53	53	26	29
10	62	54	52	67	57	57	18.1	250
11	71	59	60	71	65	64	27.9	28.5
12	56	50	52	62	55	54	33.3	30.5
13	55	51	52	62	53	53	27.2	28.5
14	69	63	65	77	66	64	28.2	28.5
15	63	60	71	66	60	61	21.8	21.5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง ฉ. แสดงอุณหภูมิกับความชื้นสัมพัทธ์ในเครื่องอบพริกที่เวลาต่าง ๆ ของการอบครั้งที่ 2.

เวลา (ชั่วโมง)	อุณหภูมิภายในเครื่องอบ (°C)						ความชื้นสัมพัทธ์ภายในเครื่องอบ (%)	
	ด้านซ้าย			ด้านขวา			ชั้นล่าง	ชั้นกลาง
	ล่าง	กลาง	บน	ล่าง	กลาง	บน		
0	60	55	54	62	56	56	-	-
0.5	71	58	62	80	65	66	24.8	23.5
1	69	58	59	65	56	59	20	20.5
1.5	72	62	64	75	62	65	13.3	20.2
2	63	57	59	64	60	60	26.2	30.0
3	60	55	56	61	56	56	24.9	28.9
4	73	65	68	77	67	70	11.3	18.1
5	70	63	65	74	64	65	19.7	24.1
6	70	62	63	73.5	65	63	24.2	24.6
7	69	60	60	70	59	60	20.0	24.1
8	67	59	59	73	62	60	19.6	21.5
9	67	60	60	67	60	60	25.4	22.6
10	74	67	66	74	65	65	20.5	20.0
11	67	61	61	73	64	62	19.9	19.7
12	73	69	69	81	73	71	14.3	14.1
13	70	64	66	75	69	66	21.5	20.6
13.30	62	61	62	70	62	62	20.5	20.8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง ช. แสดงค่าความชื้นสัมพัทธ์ในและนอกเครื่องอบพริก ในการอบครั้งที่ 3

เวลา (ชั่วโมง)	ความชื้นสัมพัทธ์ในเครื่องอบ(%)		ความชื้นสัมพัทธ์นอกเครื่องอบ(%)
	ชั้นล่าง	ชั้นกลาง	
0.5	18.7	13.3	68
1	19.0	13.9	62
1.5	22.4	12.0	67
2	16.6	18.9	59
2.5	17.1	19.0	57
3	14.7	14.7	57
4	23.6	13.7	62
5	15.6	15.9	62
6	19.7	18.9	65
7	16.5	19.3	70
8	20.5	16.3	75
9	17.3	19.0	79
10	21.0	29.0	82
11	20.6	22.4	85
12	21.5	20.2	88
13	20.8	22.3	92
14	20.5	21.0	96
15	17.1	17.0	92
16	16.5	17.7	92
17	18.1	17.7	96
18	24.7	13.3	96
19	20.2	12.4	97
20	18.2	13.2	97

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ของโรงเรียนอาชีวศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี ห้ามมิให้นำไปใช้ประโยชน์ด้วย

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง ข. แสดงค่าความชื้นของตัวอย่างแต่ละช่วง เวลาของ เครื่องอบพริก ในการอบครั้งที่ 1.

เวลา (ชั่วโมง)	ชั้นล่าง	ชั้นกลาง	ชั้นบน
0	74.77		
0.5	73.7	74.21	77.70
1	70.80	70.60	68.50
1.5	68.43	76.51	59.86.
2	68.01	73.75	72.81
3	51.97	69.10	68.59
4	45.71	57.55	64.92
5	41.51	70.21	64.01
6	28.20	68.31	60.73
7	14.65	68.126	57.49
8		63.34	51.61
9		60.10	44.86
10		65.76	42.30
11		52.26	39.34
12		48.59	33.06
13		22.64	21.30
14		18.10	14.42

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง ๗. แสดงค่าความชื้นของตัวอย่างแต่ละช่วงเวลาดำเนินการของเครื่องอบพริก ในการอบครั้งที่ 2.

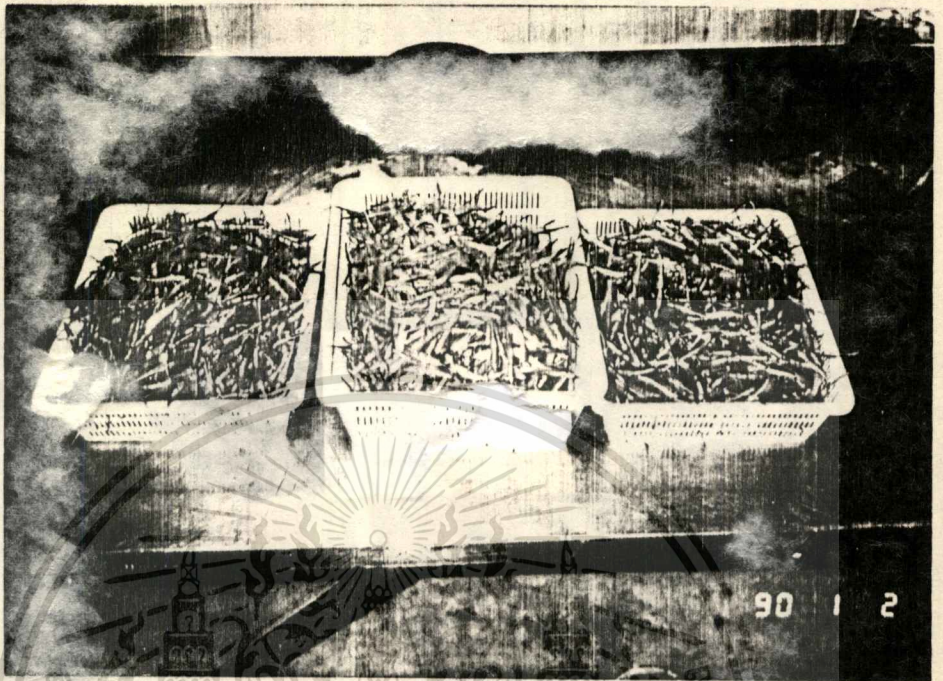
เวลา (ชั่วโมง)	ชั้นล่าง	ชั้นกลาง	ชั้นบน
0	73.09	79.19	77.12
0.5	71.19	75.91	76.34
1	70.10	75.14	75.67
1.5	64.80	70.53	71.26.
2	54.42	75.38	74.49
3	57.62	71.93	64.07
4	62.66	67.60	66.92
5	45.53	68.82	62.33
6	9.212	63.95	58.06
7		67.09	54.06
8		50.17	44.02
9		43.24	48.316
10		63.60	30.28
11		29.58	24.04
12		21.37	13.022
13		19.53	

ตารางที่ ๗. แสดงค่าความชื้นของตัวอย่างแต่ละช่วงเวลาของ เครื่องอบพริก ในการอบครั้งที่ 3.

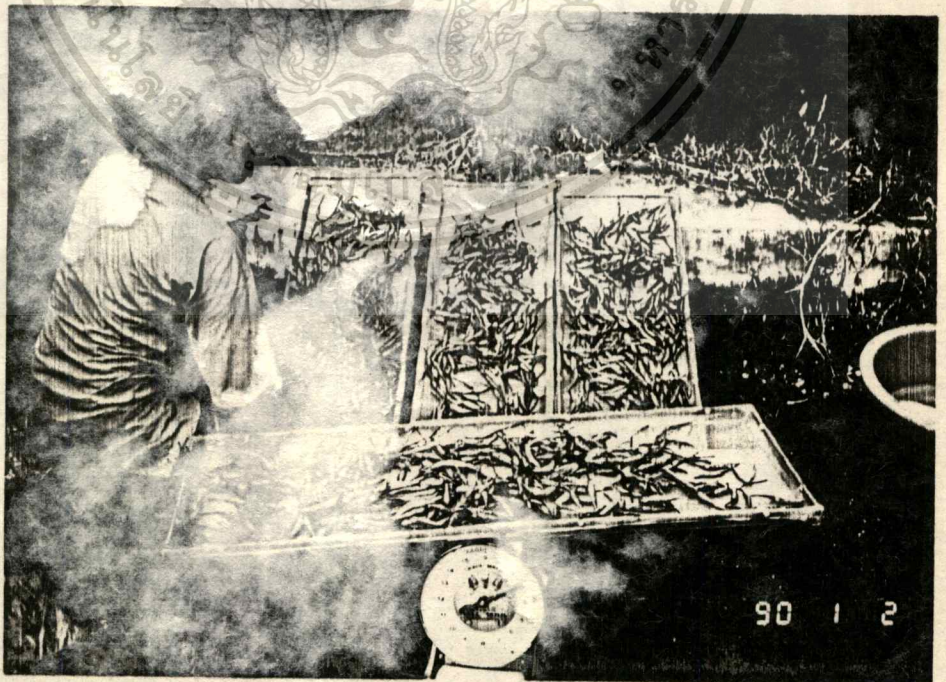
เวลา (ชั่วโมง)	ด้านขวา			ด้านซ้าย		
	ชั้นล่าง	ชั้นกลาง	ชั้นบน	ชั้นล่าง	ชั้นกลาง	ชั้นบน
0.5	76.5	77.8	76.7	76.5	76.6	77.9
1	72.3	74.3	71.6	74.2	75.6	76.7
1.5	70.8	75.8	71.7	73.0	73.2	73.8
2	65.3	75.2	68.2	69.1	72.5	74.1
2.5	62.9	72.2	71.9	64.3	70.0	71.9
3	65.0	74.8	68.6	64.7	68.6	69.1
4	53.6	68.8	68.5	49.2	70.7	65.6
5	37.2	65.8	51.8	38.2	70.3	62.6
6	28.7	56.1	63.5	19.3	64.5	59.9
7	2.4	55.2	56.0	4.1	59.1	53.2
8		50.6	61.0		61.3	54.9
9		55.2	56.1		50.1	45.3
10		51.7	43.9		47.4	41.9
11		48.5	43.9		47.4	41.9
12		47.3	37.9		50.0	37.4
13		40.4	33.8		46.4	30.8
14		37.9	20.1		43.0	27.0
15		32.5	8.9		41.0	13.3
16		22.0			40.1	12.6
17		13.0			30.0	10.7
18					16.4	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นำออกจำหน่ายไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ ก. แสดงความแตกต่างของฝักรักที่ลวกแล้ว (ในกลาง) กับฝักรักที่ยังไม่ได้ลวก

รูปที่ ข. แสดงการบรรจุฝักรักลงตะแกรงและการชั่งน้ำหนักก่อนนำเข้าเครื่องอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

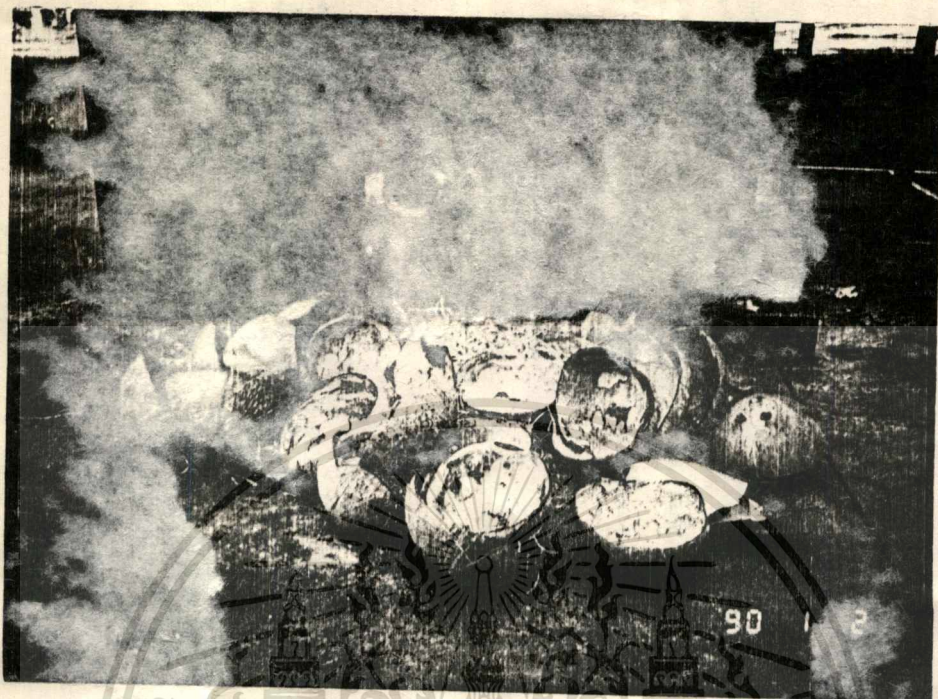
รูปที่ ค. แสดงการวางตะแกรงลงบนชั้นของ เครื่องอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

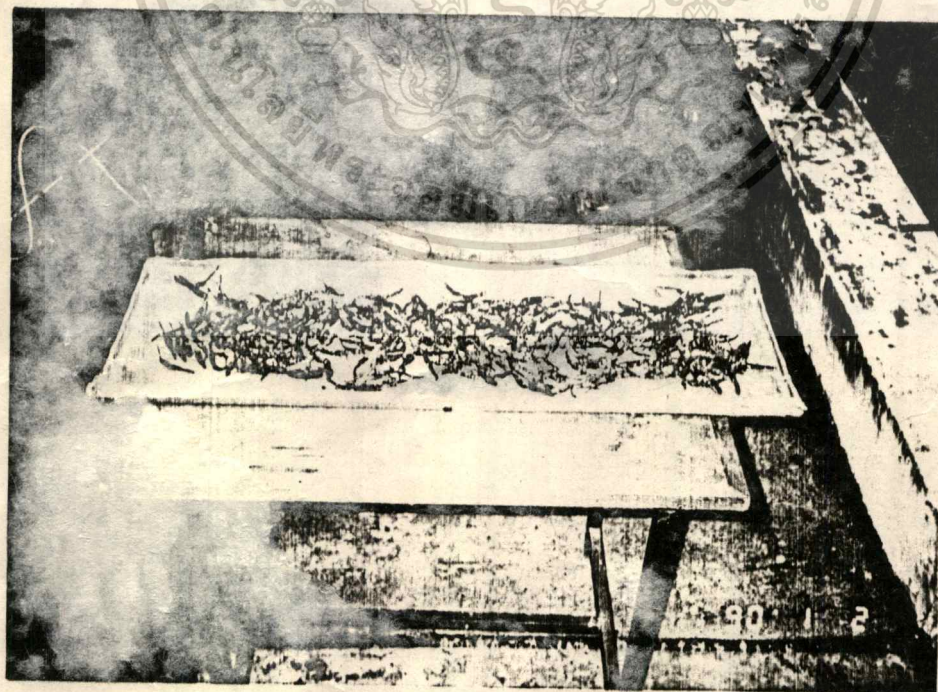

รูปที่ ง. แสวงหา สุ่มตัวอย่างเพื่อนำมาหาค่าความชื้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ จ. แสดงการเผาไหม้โดยใช้กะลามะพร้าวเป็นเชื้อเพลิง

รูปที่ ฉ. แสดงผลผลิตที่ได้หลังจากการอบแห้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ ช. แสดงการใช้ซังข้าวโพดเป็นเชื้อเพลิงในการเผาไหม้ และเป็นลักษณะของการเผาไหม้ที่ไม่สมบูรณ์

รูปที่ ช. แสดงการใช้ซังข้าวโพดเป็นเชื้อเพลิงในการเผาไหม้ และเป็นลักษณะของการเผาไหม้ที่ไม่สมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ ๗. แสดงลักษณะของเครื่องอบพริกในขณะทำงาน โดยใช้
เทอร์โมมิเตอร์เป็นตัววัดอุณหภูมิ

กิตติกรรมประกาศ

กลุ่มนักศึกษาทาบริฎฐณิพันธ์ เรื่อง "การอบพริกโดยเครื่องอบแบบขึ้น" ใคร่
ขอขอบคุณอาจารย์ในภาควิชา วิศวกรรมเกษตรทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือด้วยดีตลอดมา

ใคร่ขอขอบคุณ ภาควิชาอุตสาหกรรมเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง ที่กรุณาให้ยืมเครื่องมือ และสถานที่ปฏิบัติงาน

ภาควิชาเทคโนโลยีการผลิตพืช สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง ที่กรุณาให้ยืมเครื่องมือ

ศูนย์เทคโนโลยีเพื่อสังคม เลขที่ 70/145 หลักสี่ เขตบางเขน จังหวัดกรุง
เทพมหานคร ที่กรุณาให้ยืมสถานที่ในการทดลอง

เอกสารอ้างอิง

1. กนกมณฑล ศรศรีวิชัย, "การเก็บรักษา ผลผลิตการเกษตรหลังการเก็บเกี่ยว", เทคโนโลยีและสรีรวิทยา
2. กองต้นคั่ว และพัฒนาพลังงาน, "รายงานของคุณสมบัติของวัสดุชีวมวลและกำหนดของประเทศไทย", สำนักงานพลังงานแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการพลังงาน, 18 หน้า, 2530
3. กองพืชสวน, "เอกสารเผยแพร่กองพืชสวน", กรมวิชาการเกษตร บางเขน กรุงเทพฯ, 135 หน้า, 2521
4. คณิงนิจ เพียรกลาง, "การศึกษาการอบแห้งข้าวเปลือก โดยวิธีการนำความร้อนที่อุณหภูมิสูงในเครื่องอบแห้งแบบกังหัน", ปรินทิพินันท์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 80 หน้า, 2530
5. ผนคุณ สิทธิพงศ์ และธีระ ศิระธนาพันธ์ 2530 การศึกษาความเป็นไปได้ในการตัดแปลงโรงบ่มใบยาสูบเป็นโรงอบแห้งพืชหลายชนิด, เอกสารการประชุมทางวิชาการ เรื่อง "เทคโนโลยีสำหรับการ พัฒนาชนบทครั้งที่ 4, จัดโดย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 16-17 กรกฎาคม 2530
6. ผนคุณ สิทธิพงศ์ และธีระ ศิระธนาพันธ์ 2530 โรงอบแห้งพืชหลายชนิดโดยใช้พลังงานแสงอาทิตย์, เอกสารการประชุมทางวิชาการ เรื่อง "เทคโนโลยีสำหรับการพัฒนาชนบทครั้งที่ 4, จัดโดย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 16-17 กรกฎาคม 2530
7. ผนคุณ สิทธิพงศ์, วิวัฒน์ คล่องพานิช, ประดิษฐ์ เทอดทูล และสาทิศ กวารนันท์, 2530, การสำรวจการใช้เทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวพืชเศรษฐกิจบางชนิดในภาคเหนือของประเทศไทย, เอกสาร การประชุมทางวิชาการ เรื่อง "เทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม" จัดโดยมหาวิทยาลัย เชียงใหม่, 28-30 ตุลาคม 2530
8. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, "การประชุมสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง เครื่องมือและเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม", 237 หน้า, 2531

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9. สุขชัย ศศิวิมลพันธุ์, "เทคโนโลยีไอน้ำ", สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น), 273 หน้า, 2516
10. คร. สมชาติ โสภณรณฤทธิ์, "การอบแห้งเมล็ดพืชและอาหาร", สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า.ธนบุรี, 202 หน้า, 2528
11. สมบัติ ขอทวีวัฒนา, "กรรมวิธีการอบแห้ง", คณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน, 287 หน้า, 2529
12. Dennis R.Heldman and R. Paul Singh, "Food Process Engineering Second Edition", AVI Publishing Company, Inc. Westport, Connecticut, 415 P., 1981.
13. Hukill, W.V. "Basic Principles in drying corn and grain - sorghum" Agr, Eng. 28: 335-338 P.,1974.
14. Nitat Tangpinykul, "Conduction Drying of Paddy For optimum milling Quality", Asian Institute of Technology - Bangkok, 53 P.,196